Ţara noastră aur poartă, noi cerşim din poartă-n poartă

Regimente ale căror drapele au fost decorate de regele Ferdinand la terminarea primului război mondial

pag. 3

Jertfele date de locuitorii comunei Bogaţi şi satele componente în timpul Primului Război Mondial

pag. 8

CALENDARUL PROMISIUNILOR CELOR CINCI MINIŞTRI CARE AU VIZITAT ARGEŞUL

pag. 5

REFLECTOR argeşean

ZIAR DE ATITUDINE, ANALIZE, INVESTIGAŢII ŞI DEZVĂLUIRI

Director: **Dumitru BOŢILĂ** ● Anul XII - **Nr. 348** - 20 pagini - tiraj 2.000 ex. ● **22 mai - 7 iunie 2017** ● 2 lei ●

„Art. 1 din Constituţie: România este stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil"

Cum se fură calea ferată „cu sprijinul" Poliţiei TF Piteşti?

pag. 4

Revoluţia română după 27 de ani... Ori la Bal... Ori la spital

pag. 6

EDITORIAL

"Vă prezint pe comandantul armatei mele"

Armata română nu este armata personală a lui Iohannis

Preşedintele Klaus Werner Johannis persistă şi recidivează în închipuita sa mesianică existenţă. Vă amintiţi că a debutat (mă rog, aşa am perceput eu, ca pe un debut, neştiind mai multe despre el mai înainte de a ni-l impune Crin Antonesc ca pe un viitor mesianic prim-ministru, altceva spuneam decât că fusese implicat într-o afacere necurată în vânzare a unui teren ce aparţinea clubului sportiv Voinţa din Sibiu. Mărturisesc că atunci, în ce mă priveşte, am trăit cu impresia că se produce un atac nelegitim la adresa sa, ca primar, pentru că Sibiul urma să devină Capitală culturală europeană. Iar în această misie eu credeam, din crasa mea lipsă de informare, că rolul principal îl jucase el, Klaus Iohannis, primarul sas al municipiului; mult mai târziu aflam că, de fapt, contribuiţia principală, şi de lobi şi logistică a avut-o Guvernul României. Şi că meritele edilitare ale primarului erau aproape dacă nu în totalitate nule aveam să aflu singur la faţa locului. Propun şi acum, cum am făcut-o şi în acei ani, după ce văzusem cu ochii mei, fiecărui sibian şi fiecărui trecător prin urbea de pe malurile Cibinului să privească realitatea prin zonele altele decât centrul istoric şi chiar în această zonă centrală, dar în spatele blocurilor. Uimirea ce-i va cuprinde este blând spus, pentru că indignarea este realitatea). Revin după această cam lungă paranteză şi spun că vă amintiţi prima sa grofească exprimare „partidul meu", rostită la numai puţin timp de la ungerea sa ca prim vice şi apoi ca

(continuare în pagina 2)

Propunerile noastre pentru LOTO 6/49: 3 14 41 27 13 45

Citeşte-l şi dă-l mai departe!

(urmare din pagina 1)

preşedinte al Partidului Naţional Liberal după curioasa şi nici acum explicata retragere lui Crin Antonescu. Nu mai conta că „partidul meu” venea între afirmaţiile ante şi post potrivit cărora el, primarul (încă) al Sibiului, el Klaus Iohannis -preşedintele Forumului Etnic German (continuator al condamnatului forum german declarat după al doilea război mondial drept organizaţie teroristă) că nici el şi (după propriile lui cunoştinţe) nimeni din familia sa nu au avut vreodată contact cu liberalismul şi cu Paridul Naţional Liberal din România.

Riminiscenţe feudale de gândire

Ajuns, miraculos, preşedinte al României, nesocotind prevederile constituționale (o adevărată fişă a postului) mesianicul Iohannis a perseverat rostind că îşi doreşte „guvernul său” chit că gruparea care l-a susținut în campania electorală nu deținea majoritatea în Parlament nici măcar după ce partea liberală din fostul USL s-a făcut frate cu inamicul declarat prin programul electoral câştigător în alegerile parlamentare din 2012 – PDL-ul lui Traian Băsescu. N-a reuşit decât după accidentul (nici azi clarificat) de la cubul Colectiv când, după propria afirmație a Preşedintelui, „a trebuit să moară oameni”... pentru a putea schimba guvernul. (Personal nu am renunțat o clipă la „suspiciunea mea rezonabilă” că implicarea, dacă nu a lui personală, atunci măcar a unor elemente din cercurile apropiate lui a fost factorul principal în acel monstruos „accident”). Şi, şi-a numit „guvernul său” de tehnocrați selectat cu oameni ce parcă au, ca singură pasiune, ura împotriva României şi a poporului său, oameni înregimentați la remorca Monicăi Macovei, vârf de lance în gruparea ce-şi doreşete, parcă, distrugerea României ca stat până la momentul centenarului din 2018. Vârf de lance îmbibat cu otrava urei şi a sadismului dovedite în „accidentul Colectiv”. Persistența şi recidiva (a câta) o produce Klaus Iohannis în ianuarie 2017 când, aflat la Veneția şi la CEDO unde i se dovedeşte inepția dezordinii din capitală şi din mai multe locuri importante din țară la care contribuția sa personală a fost nu numai pe față dar şi neconstituțională (şi, deci, pe cale de consecință, ilegală), vorbind, fără jenă şi în fața microfoanelor despre „poporul meu”. Rămnăşițele feudale din mintea acestuia se pare că sunt puternic fixate, iar mintea sa lentă nu se poate dezbăra de vechituri. Şi iată-l acum cu o nouă ieşire la rampă cu aceeaşi obsesie de proprietate: „armata mea”. Prezentându-l pe Şeful Marelui Stat Major General preşedintelui Comisiei Europei, Klaus Iohannis a recidivat spunând: „Comandantul armatei mele”. Doamne iartă-mă dar până şi Vladimir Putin, cel atât de blestemat de imberbii servi ai credinței dragostei către America (forță, țară şi nație pentru care România este doar un punct pierdut undeva pe harta lumii) s-a pronunțat la 9 Mai 2017, adică numai cu două – trei zile mai înainte, vorbind despre Armata Roşie rusească spunând „naşa armia”, adică armata noastră, adică armata Rusiei, armata poporului rus. Să tragem de aici concluzia că Putin şi Rusia se află mai departe de feudalism decât preşedintele Klaus Iohannis al României?! Trist, foarte trist dacă acesta este adevărul.

Posibile cauze ale recidivelor

Nu găsesc decât trei explicații la aceste perseverențe şi aceste recidive preşedinţiale şi anume, fie prostia, fie lipsa de educație, fie aroganța ca boală. Să le luăm pe rând: Mi-e greu să cred că motivația ar fi prostia. Klaus Iohannis a reuşit, totuşi, să termine o facultate, să obțină o calificare şi chiar, într-o țară a orbilor el să fie chiorul. Adică, cum-necum să se facă remarcat pentru şefia grupării sale etnice şi chiar a unei mare mase electoare ajungând şi menținându-se pentru mai multe mandate primarul unui municipiu mare şi important din centrul țării. Că pentru asta nu-ți trebuie neapărat deşteptăciune fiind suficiente şi doar protecția cuiva şi o şiretenie proprie este foarte adevărat dar tot te duce cu gândul şi tot poate produce argumente că nu din prostie a reuşit aceste ieşiri la suprafață. Iar dacă totuşi este vorba de prostie, atunci aceasta nu este a lui, ci a celor din jur, fie şi numai prin aceea că s-au lăsat prostiți. Eliminând, aşadar, prostia, ne rămân lipsa de educație şi boala. Adevărul este că te poți naşte cu o inteligență de record mondial, dar dacă nu o pui la treabă rămâi în urma unor mediocrii ambițioşi în acumularea de cunoştințe şi de practici comportamentale. După lentoarea vorbirii lui Klaus Iohannis nu este greu de presupus că domnia sa suferă şi de o lentoare de gândire. Ori, lentoarea este soră bună cu lenea, iar lenea în gândire este cauza minimei acumulări cantitative pentru dezvoltările calitative şi, deci, în abilitățile educaționale. Să fie, oare, studiul fizicii, la nivel didactic nu neapărat de cercetare, atât de extenuantă încât să nu mai lase loc şi altor acumulări din domenii conexe şi nu numai? Cu atât mai mult, cu cât o serie de cunoştințe se pot asimila şi prin aşa numita „şcoală a vieții” care nu necesită nici bibliografie bogată, nici studii aplicate şi îndelungate, ci doar oleacă de perspicacitate. Suficiente pentru a realiza că epoca feudală a drepturilor proprietarilor de moşii extins asupra oamenilor şi a structurilor de organizare socială au trecut de mult, chiar şi în România putând a le stabili limitele la cel puțin două secole în urmă. Aşa stând lucruile, ideea că un grup de oameni, nu neapărat un întreg popor, nu poate aparție unui om, vechiul stăpân de scavi sau de iobagi, este o evidență ce nu mai trebuie demonstrată, este, deci, o lemă. Tot astfel, armia unui stat, nu poate fi, acum în Europa mileniului trei, proprietatea unui om, vremea domnitorilor, a lui vodă, fiind trecută. Şi, uite aşa, din negație în negație a motivațiilor, ajungem la cea de a treia cauză şi anume, aroganța ca boală.

Paranoia, ca formă de evoluţie a schizofreniei

Aici, în ce mă priveşte, îl fac vinovat pe Crin Antonescu. Profesor de istorie fiind, un fin cunoscător al relațiilor intraumane toate acestea permițându-i să se dovedească un excelent orator care nu se limitează la a debita cuvinte ci la a încrucişa idei trebuia să aibă bărbăția şi mai ales patriotismul să nu se lase amăgit de sunete de amazoane sau de iele şi să cedeze toate prerogativele în mâinile unuia despre care, sunt convins, avea doar sumare cunoştințe. Tocmai faptul că asupra sa s-au orientat acțiunile „amazoanelor” trebuia să-l ambiționeze. Obținând atât de uşor demnități la care nu visase nici în cele mai îndepărtate gânduri, omului de rând Klaus Iohannis i s-a năzărit, probabil, mahomedanic, că este deja unsul lui Dumnezeu pentru România şi este menit mesianic să fie unicul gânditor şi executor asupra destinelor naționale şi limitat-particulare. Acest mod de gândire, dacă el există (iar după modul în care Klaus Iohannis se pronunță şi acționează mă face să cred există) este manifestarea unei boli care se poate numi schizofrenie. Veşnica sa luptă cu toți ceilalți, cu guvernul, cu partidele (mai nou chiar şi cu „partidul meu”), cu cea mai mare parte a populației țării tocmai asta demonstrează şi este un lucru deosebit de periculos. Aduceți-vă aminte că nici Nicolae Ceauşescu nu căzuse în mrejele acestei boli cu atâta celeritate, chiar dacă el se aflase mulți ani (aproape douăzeci) înainte de 1969, anul congresului nouă ce l-a desemnat ca secretar general al Partidului Comunist Român, în sferele puterii la nivelul cel mai ridicat. A devenit schizofrenic pe parcurs, încurajat de obediența structurilor de partid şi acțiunilor securității care dominau cu forță asupra gândurilor şi acțiunilor întregului popor şi astfel, abia în deceniul nouă, pe la jumătatea anilor 80, ajunsese la paranoia. Iertați să fim, dar graba cu care se scufundă Klaus Iohannis , încurajat (conştient sau inconştient de toți cei din actualul partid liberal şi de mare parte din intelectualitatea «!», fie cea autointitulată, fie cea reală) în mrejele bolii acesta riscă paranoia încă din primul său mandat. Forme ale acestui stadiu de boală deja sunt evidente. Ideile sale exprimate în diverse forme de acțiune şi, mai ales, de exprimare deja ne dovedesc că acesta este de pe acum pişcat de faza de paranoia a bolii. Toate acestea pot constitui premize de analiză şi de stabilire a cauzelor ce-l fac pe actualul preşedinte al României să fie, mai de grabă, un adversar al țării decât un coagulator al forțelor pe făgaşul propăşirii (conform spiritului Constituției). Dar, dacă mă întrebați pe mine, acum după ce am spus toate cele de mai sus, eu cred că asupra preşedintelui acționează toate cele trei cauze identificate şi procesul este într-o rapidă evoluție spre paranoia cronică.

ALLA VOLCOVA

Regimente ale căror drapele au fost decorate de regele Ferdinand la terminarea primului război mondial

Anul acesta, se împlinesc 100 de ani de când glorioasa armată română sprijinită de clasa politică în perioada 1916-1918, s-a acoperit de glorie nepieritoare în luptele pentru dezrobirea Transilvaniei şi întregirea la 1 decembrie 1918 a statalităţii veşnice a României. Într-una din zilele lunii mai, începutul lunii iunie, întreaga naţiune română sărbătoreşte joi, 25 mai, ceea ce calendarul ortodox român are înscris cu cruce roşie ÎNĂLŢAREA, în care cele 22 milioane de români aduc un omagiu de recunoştinţă eroilor armatei române care şi-au jertfit viaţa în număr de aproape 700 mii oşteni în marile lupte pentru dezrobirea Ardealului. A intrat în istoria neamului românesc îndemnul ţăranului român îmbrăcat în uniformă militară, care în cursul luptelor de la Mărăşti, Mărăşeşti şi Oituz, au spus "Pe aici nu se trece!" În aceste condiţii, putem spune în anul de graţie 2017 fără să greşim, un îndemn pentru generaţia actuală, că peste România, nicio putere din lume nu va trece. Ţăranul român, oşteanul român, orăşanul român, nu vor ajunge niciodată "servitorii Europei" şi nu vor ajunge niciodată o forţă de ocupaţie a altor popoare. Românul a fost liber de mii de ani şi va prefera să moară pentru libertate corectă şi neatârnare a neamului românesc. De aceea, ziarul Reflector Argeşean, singurul care-şi mai aduce aminte de eroii neamului care au apărat cu preţul vieţii art. 1 din legea fundamentală Constituţia. Acest act eroic a fost realizat de doi nemţi care au fost cu adevărat patrioţi pentru România, nu cum este neamţul de la Cotroceni care nu face altceva decât să vândă România celorlalte puteri din Europa. Acum, în preajma Zilei Înălţării, întreaga populaţie, întregul cler al ortodoxiei române, în această zi de 25 mai, trebuie să-şi amintească de bunicii, stră-străbuncii lor care acum 100 de ani au realizat cel mai important act dorit de daci şi apoi de români de peste 2000 de ani. Mesajul este "să-i odihnească Dumnezeu veşnic", iar primarii tuturor localităţilor argeşene să nu uite că la întregirea României şi din Argeş au participat două regimente care au pierdut jumătate din efectiv.

Glorie veşnică Armatei Române şi clasei politice româneşti pentru sprijinirea politicii de întregire a naţiunii române

1. Regimentul 1 Vânători - decorat la 22 martie 1917
2. Regimentul 4 Vânători - decorat la 10 mai 1917
3. Regimentul 8 Vânători - decorat la 16 ianuarie 1918
4. Regimentul Ştefan cel Mare nr. 13 - decorat la 15 decembrie 1918
5. Regimentul 7 Rahova nr. 25 - decorat la 17 ianuarie 1919
6. Regimentul 53 Infanterie - decorat la 17 ianuarie 1918
7. Regimentul 65 Infanterie - decorat la 16 decembrie 1917
8. Regimentul 2 Grăniceri - decorat la 10 ami 1918
9. Regimentul III Dâmbovița - decorat 16 ianuarie 1918
10. Regimentul 9 Vânători - decorat la 10 mai 1918
11. Regimentul Gorj nr. 18 - decorat la 31 august 1917
12. Regimentul 2 Vânători -deocorat la 31 august 1917
13. Regimentul nr. 4 Argeş - decorat 31 august 1917
14. Regimentul 30 Muscel - deorat la 31 august 1917
15. Regimentul 55 Infanterie - decorat 29 mai 1918
16. Regimentul 3 Vânători Iaşi - decorat 8 noiembrie 1918
17. Regimentul Mircea nr.32 Iaşi - decorat 26 mai 1918
18. Regimentul 50 Infanterie Iaşi - decorat 26 mai 1918
19. Regimentul 51 Infanterie Iaşi - decorat 26 mai 1918
20. Regimentul 47 Infanterie Iaşi - decorat 26 mai 1918
21. Regimentul 1 Mehedinți Ştirbei Vodă - decorat 17 aprilie 1918
22. Regimentul 40 Călugăreni - decorat 26 mai 1918
23. Regimentul 7 Prahova - decorat iunie 1918
24. Regimentul Petru rareş nr. 38 - decorat 27 martie 1918
25. Regimentul 10 Vânători - deocrat 16 mai 1918
26. Regimentul Buzău nr. 8- decorat 1 noiembrie 1918

27. Regimentul 70 Infanterie Dobrogea - decorat 25 mai 1918
28. Regimentul 1 Artilerie de Munte - decorat 26 mai 1918
29. Regimentul 1 Grăniceri - decorat 8 noiembrie 1918
30. Regimentul Vasile Lupu nr. 36 - decorat 29 mai 1918
31. Regimentul Radu Negru nr. 28 - decorat 26 mai 1918
32. Regimentul Constanța nr. 34 - decorat 12 decembrie 1918
33. Batalionul Vânători de Munte - decorat 2 aprilie 1918
34. Regimentul 73 Infanterie - decorat 28 mai 1918
35. Regimentul 6 Tecuci nr.24 - decorat 25 martie 1918
36. Regimentul Vâlcea nr. 2 - decorat 21 noiembrie 1919
37. Regimentul Tulcea nr.33 - decorat 27 martie 1918
38. Regimentul 4 Artilerie Argeş - decorat 19 noiembrie 1921
39. Regimentul Bacău 37 - decorat 27 mai 1918
40. Regimentul 4 Aviație - decorat 1 iulie 1918
41. Regimentul Roman nr.14 - decorat 10 mai 1918
42. Regimentul 2 Artilerie de Munte - decorat 10 mai 1918

Cum se fură calea ferată „cu sprijinul“ Poliţiei TF Piteşti?

Fotografiile anexate sunt suficient de concludente, fapt ce dovedeşte dezinteresul pe care Poliţia Judeţeană Argeş - Direcţia Investigaţii Fraude, este pasivă atunci când cert se dovedeşte că la CFR se întâmplă o faptă penală. Sigur că la secţia L1-L2 Piteşti, aparţinând de Direcţia Regională CFR Craiova, faptele penale sunt vechi şi nu mai impresionează nici poliţia nici Parchetul. Amintim în acest sens, modul în care Direcţia regională CFR Craiova, prin secţia L1-L2 Piteşti, a înstrăinat prin vânzare obiective, respectiv terenuri şi clădiri, care nu trebuiau vândute. Faptele sunt clare şi vizibile în gara CFR Curtea de Argeş, când Direcţia Regională a vândut terenuri şi a distrus unele construcţii de patrimoniu, încât Gara Curtea de Argeş, monument istoric recunoscut, mai are puţin şi ajunge o ruină. Cantonul CFR de la Măniceşti, vândut aproape pe nimic împreună cu suprafaţa de 1000 mp de teren, nimeni altul fiind cumpărător decât inginerul şef Marinescu. Şi te gândeşti că această construcţie care va avea viaţă şi peste 300 de ani, a fost cumpărată cu doar ceva mai mult de 1000 euro. Scopul este ca domnul inginer şef şi probabil şefii lui, să se odihnească pe banii contribuabilului român. Recent, trecând peste calea ferată în apropiere de CET Piteşti, am observat conform fotografiilor anexate, modul în care se demola cel de-al doilea fir al liniei ferate Piteşti-Bascov. Ne-am adresat imediat şefului secţiei TF Piteşti, care, rapid, după cca. două ore, ne-a răspuns că acest fir de cale ferată este proprietatea fostului CPL Piteşti. Insistând, domnia sa s-a încăpăţânat fără să prezinte documente, că terenul şi linia ferată aparţin fostului CPL care nu mai există ca societate comercială. Mai mult decât atât, ne-am adresat domnului inspector şef al IPJ Argeş, domnul Ispir, cu sesizarea să cerceteze cu simţ de răspundere dacă această suprafaţă de teren a fost alocată, conform HG 834/1991, prin legea privatizării. Şi dacă ar fi fost aşa, liniile ferate nu au fost cedate prin lege vreunei instituţii, ci aparţineau secţiei L1 Piteşti, respectiv Direcţiei Regionale CFR Craiova. Rămâne de văzut dacă domnul General Ispir va lua măsuri ferme pentru cercetarea privind proprietarul terenului şi a şinelor de cale ferată. Acelaşi lucru îl sesizăm public pe domnul general, cu privire la traversele de cale ferată din fosta gară Vâlcele ajunsă o ruină, dacă domnia sa cunoaşte numărul conform inventarului a traverselor de la fosta cale ferată Vâlcele-Râmnicu Vâlcea. Aici, din neglijenţa secţiei L1-L2 Piteşti au dispărut un număr impresioannt de multe mii sau zeci de mii de traverse depuse spre păstrare, acestea nefiind niciodată folosite, cum de altfel nefolosite erau şi calea ferată care la vremea respectivă a costat statul român probabil peste un miliard de dolari. Urmează ca în baza sesizării penale, conform obiecului de activitate al ziarului, să primim răspuns de la domnul General. Aceasta în condiţiile în care mijloacele media au luat cunoştinţă de furtul celor câteva mii de vagoane de cale ferată din partea celor câteva Direcţii Regionale CFR din ţară. Credem de asemenei necesar ca Poliţia judeţeană Argeş să se autosesizeze cu privire la distrugerile patrimoniului CFR de pe raza secţiei L1-L2. Reamintim de asemeni modul în care s-a privatizat cel mai important obiectiv argeşean reprezentat de Rafinăria de la Bradu, un mare colos pe care niciun organ de cercetare penală nu încearcă să afle dacă obiectele de inventar ale fostului obiectiv au fost judicios evaluate. Rămâne de văzut cât este dispusă conducerea IPJ Argeş prin Direcţia de Investigarea Fraudelor să se pună la treabă să desluşească marile fraude şi nu micile găinării.

CĂTRE, IPJ Argeş Piteşti
În atenţia domnului Chestor Ispir

SESIZARE PENALĂ

Subscrisa SC GROUP MEDIA STAR MARKET SRL, care editează ziarul Reflector Argeşean, prin prezenta, rugăm organele de cercetare penală ale IPJ Argeş - Direcția de Investigare a Fraudelor, să cerceteze următoarea infracțiune:

ÎN FAPT,

În ziua de 29 aprilie 2017, circulând pe strada care intersectează calea ferată Piteşti-Bascov-Curtea de Argeş în punctul Centralei de Termoficare Piteşti, am observat că cea de-a doua linie ferată, paralelă cu linia principală, nominalizată mai sus, de cca. o săptămână, un grup de muncitori demontau cea de a doua linie de cale ferată pe o distanță de peste un km. În prezent, conform fotografiilor făcute, există Corpul delict al infracțiunii prin traversele de cale ferată şi o parte din şinele de cale ferată care mai există pe teren.

În data de 28 aprilie 2017, trecând prin acelaşi loc, observând ceea ce se întâmpla pe linia de cale ferată, am sesizat telefonic postul de poliție TF Piteşti, prin comisarul şef căruia nu i-am reținut numele, asupra ceea ce am considerat că este o infracțiune. Fără să existe vreo cercetare la fața locului cu privire la legalitatea dezmembrării acestei linii de cale ferată construită de CFR acum probabil foarte mulți ani, comisarul şef de la TF Piteşti mi-a dat următorul răspuns: proprietarul acestei linii de cale ferată este fosta CPL

Piteşti, ca o linie de incintă fiind proprietatea acesteia. Din punctul nostru de vedere răspunsul nu este corect, de aceea vă rugăm să dispuneți cercetarea celor sesizate prin următoarele întrebări:

1. Dacă există titlu de proprietate conform HG 834, dacă există în baza acestui titlu planul cadastral şi de când este efectuat.
2. Ce suprafață este intabulată pe numele CPL sau a societății care dezmembrează această porțiune şi dacă această societate comercială avea dreptul să intre cu terenul până la cca. 3 m de linia ferată Piteşti-Curtea de Argeş, contrazicând legea care precizează că perimetrul de protecție al liniei ferate este de 20 m.
3. Ce cantitate de şină ferată a rezultat după demolarea liniei şi dacă această cantitate era trecută în privatizarea CPL.
4. Pe cine a consultat domnul comisar şef atunci când mi-a dat răspunsul telefonic că este proprietatea CPL Piteşti?
5. Oare considerați că CPL Piteşti avea linie de serviciu pe o distanță de aproape doi km cât se demolează această linie, în condițiile în care CPL Piteşti, printr-un fost depozit, se află cu un km mai la nord de trecerea de cale ferată? De aceea, în niciun mod, nu putea ca CPL-ul să devină proprietarul unui teren şi a liniei ferate în dreptul unor alte instituții cum ar fi: CET Termoficare, Electrica şi alte instituții pe lângă care trecea această linie de cale ferată, respectiv fostul COMARGROS sau silozul Piteşti, etc.

În acest context, vă rugăm să dispuneți cercetarea acestei sesizări, urmând a ne comunica pentru a informa publicul şi cetățenii contribuabili.

Vă mulțumesc!

DIRECTOR, DUMITRU BOŢILĂ

CALENDARUL PROMISIUNILOR CELOR CINCI MINIŞTRI CARE AU VIZITAT ARGEŞUL

În ziarul "Gherila" din 1 mai 2017, a apărut materialul intitulat "Calendarul promisiunilor celor cinci miniştri care au vizitat Argeşul", din care doar unul singur este argeşean, respectiv domnul ministru al cercetării- Valeca, care este şi preşedinte al filialei PSD Argeş. Sigur este faptul că materialul prezentat de ziarul Gherila, dacă este veridic şi adevărat, este un subiect de presă important. Am spicuit dintre problemele care interesează marele public, cele spuse de ministrul transporturilor, Răzvan Cuc. Acesta face trimitere la calea ferată Vâlcele-Rm. Vâlcea, o lucrare de mare avengură, care sunt sigur că nu se va mişca în această legislatură, nici măcar un cui. Spaţiul nu ne permite să analizăm mai detaliat cele spuse de către domnii miniştri. Numai că, era necesară prezenţa ministrului turismului cu întreg staff dar şi a ministrului culturii, având în vedere faptul că Argeşul reprezintă "esenţa poporului român" prin cele mai importante obiective de patrimoniu existente pe raza municipiilor Curtea de Argeş şi Câmpulung. Aici, în Argeş, s-a născut "ROMÂNIA" şi nimeni din conducerea statului, în ultimii 27 de ani, nu au făcut nimic pentru ca acest "fenomen românesc" să fie mediatizat. Tot ce au spus miniştri sunt necesare, este posibil ca în mare să fie trecut în programul de guverbare al domnului Liviu Dragnea. Am spus Liviu Dragnea, pentru că programul PSD-ului în acest mandat se doreşte să poarte semnătura domniei sale, cu toate consecinţele pe care domnia sa şi le-a asumat la început de mandat. Că o fi bine sau rău, doar istoria o va cerceta.

Promisiunile ministrului Transporturilor, Răzvan Alexandru Cuc

• Autostrada Piteşti - Sibiu

• Reabilitare şi modernizare Transfăgărăsan

• Modernizare DN 65D Albota-Bascov km 0+000-km 10+184 (Centura de Vest)

• Modernizare DC 219 Bascov- Baraj Budeasa-Budeasa, 2,8 km

• Reabilitare DN 73 D km 0-10 şi mutare sens giratoriu km 0, intersecţie cu DN 73

• Reabilitare şi modernizare DN 73D, Mioveni-Câmpulung

• Continuarea lucrărilor pe modernizarea DN 73 Piteşti-Câmpulung-Braşov

• Reabilitare şi modernizare DN 67B Piteşti - Drăgăşani

• Reparatie capitală a podului peste râul Cârcinov, pe DN7, Km 94+300

• Modernizare sectoare de drumuri pe DN7, km 89-112

• Calea ferată Vâlcea-Vâlcele

• Modernizare trecere la nivel de cale ferată, pe DN 73, la intrarea în Câmpulung

• Modernizare treceri la nivel de cale ferată din Bascov (DN7 şi DN7C)

• Trecerea la nivel de cale ferată de la Mioveni

• Modernizare treceri la nivel de cale ferată din Piteşti (Lânăriei, CNCD, Dobrogeanu-Gherea)

• priorităţi pentru investiţiile în tronsoanele de drum Piteşti - Câmpulung, Piteşti -Craiova, Piteşti - Sibiu, precizând că şi pentru Transfăgărăşan a fost scos la licitaţie studiul de fezabilitate şi proiect tehnic.

Promisiunile ministrului Dezvoltării, Sevil Shhaideh

• consolidarea si reabilitarea Spitalului Judeţean de Urgenţă Piteşti-Argeş

• realizarea magistralei II de alimentare cu apă potabilă a localităţilor de pe Platforma Cotmeana

• sisteme de alimentare cu apă, drumuri judeţene şi comunale, poduri, şcoli şi grădiniţe, dispensare, cămine culturale şi baze sportive, podul peste râul Argeş - legătura între Municipiul Piteşti şi DN 73 în Comuna Mărăcineni

• Sala de sport polivalentă în municipiul Piteşti

• reabilitarea Stadionului "Nicolae Dobrin" Piteşti si construirea Spitalului Sf. Spiridon Mioveni

• construirea Autostrăzii Piteşti -Sibiu

• reabilitarea şi modernizarea Transfăgărăşanului

• realizarea centurii de Vest a Municipiului Piteşti

• reabilitarea şi modernizarea DN 73C - legătura între cele trei capitale Curtea de Argeş - Câmpulung -Târgovişte,

• continuarea lucrărilor de modernizare la DN 73, pe tronsonul Câmpulung - Braşov,

• reabilitarea Şi modernizarea DN 67B Piteşti - DrăgăŞani şi a DN 65A Piteşti - Roşiorii de Vede

• extinderea şi modernizarea Spitalului Judeţean de Urgenţă Pitesti-Argeş

• achiziţionarea de către Ministerul Culturii a Vilei Florica şi darea sa în folosinţă Consiliului Judeţean Argeş

• construcţia şi dotarea a patru centre medicale de permanenţă în judeţ si reabilitarea şi modernizarea Teatrului Al. Davila Piteşti.

În domeniul dezvoltării turismului, masterplanul de turism prevede investiţii în infrastructura de acces, apă-canal, pârtii de ski, activităţi turistice vară- iarnă, punerea în valoare a obiectivelor turistice, respectiv crearea infrastructurii generale şi specifice activităţilor de turism în arealul climatic Ghiţu-Molivişu, dezvoltarea infrastructurii generale şi specifice activităţilor de turism din Masivul Leaota, facilitarea accesului la monumentul istoric Cetatea Poenari prin construcţia unei instalaţii de transport persoane, dezvoltarea infrastructurii generale şi specifice activităţilor de turism din zona Vidraru Cumpăna, reabilitarea, conservarea şi punerea în valoare a monumentului istoric Cetatea Oratea.

Promisiunile ministrului Apelor şi Pădurilor, Adriana Petcu

• Amenajare Râul Doamnei pentru apărarea împotriva inundaţiilor în localităţile Corbi, Domneşti, Pietroşani;

• Regularizare Râu Argeş între acumularea Bascov şi acumularea Piteşti;

• Regularizare Râul Cotmeana la Lunca Corbului şi pârâului Vârtej, în localitatea Băbana;

• Regularizare şi consolidare Râu Vediţa, în localitatea Vedea;

• Punere în siguranţă baraj Goleşti.

• Amenajare Râu Bratia, la Vlădeşti;

• Amenajare împottiva inundaţiilor a Râului Cotmeana, în zona localităţilor Stolnici, Hârsesti, Bârla;

• Regularizare Pârâu Budeasa;

• Regularizare Pârâu Bascov;

• Regularizare Pârâu Cârcinov;

• Regularizare Valea Păulească la Miceşti;

• Mărirea gradului de siguranţă în exploatare a acumulării Pecineagu.

Alte subiecte dezbătute: situaţia ariilor protejate din judeţul Argeş şi problema Parcului Naţional Munţii Făgăraş, respectiv faptul că acest tip de parc ar bloca activităţile de orice fel în zona montană a judeţului Argeş, inclusiv exploatarea şi prelucrarea lemnului, păşunatul şi creşterea animalelor, dezvoltarea infrastructurii turistice, rezultând un impact negativ asupra economiei şi dezvoltării judeţului Argeş. Se are în vedere crearea a unui parc natural regional, după modelul francez, care ar asigura un echilibru între protejare şi dezvoltare, în beneficiul locuitorilor din zonă.

Promisiunile ministrului Sănătăţii, Florin Bodorog

• înfiinţarea de noi centre de permanenţă zonale, care să cuprindă, omogen, tot judeţul.

• Modernizarea şi dotarea Spitalului Judeţean de Urgenţa Piteşti şi a Spitalului de Pediatrie Piteşti.

• Susţinerea construcţiei Spitalului "Sf. Spiridon" Mioveni.

• Dezvoltarea Spitalului de Geriatrie-gerontologie "Bălăceanu-Stolnici" Ştefaneşti, într-un spital de recuperare şi întreţinere medicală.

• Dezvoltarea Spitalului de Recuperare Brădet, prin oferte noi de seriivicii medicale, precum şi extinderea acestuia.

• Ambulatoriile - dezvoltarea ofertei de servicii medicale şi accesarea de fonduri europene.

• Crearea unui departament de cardiologie intervenţională, cu implementarea Programului STEMI -program naţional adresat afecţiunilor acute coronariene - având infrastructura necesară (angiograf) şi cadre medicale de specialitate.

• Consolidarea şi reabilitarea spitalului, prin Programul Naţional de Dezvoltare Locală.

• Extinderea şi modernizarea Spitalului Judeţean de Urgenţă Piteşti.

• Darea în folosinţă a unui bloc operator în sfera chirurgiei cardiovasculare, având în vedere numărul de chirurgi cardiovasculari şi adresabilitatea regională, ca patologie specifică.

• Achiziţionarea unui aparat de radioterapie, având locaţia şi adresabilitatea regională.

• Achiziţionarea unui computer tomograf, la nivel de judeţ.

• Trecerea de la clasificarea III, la clasificarea II, a Spitalului Judeţean de Urgenţă Piteşti, prin dotarea şi diversificarea ofertei de servicii medicale.

De ce UE doreşte ca subiectul Revoluţiei din 1989 să devină din nou o rană?

Revoluţia română după 27 de ani... Ori la Bal... Ori la spital

Câţiva "nemâncaţi" din Timişoara, şi după 27 de ani, ţipă în gura mare privind Revoluţia din decembrie 1989, ajungând cu "încălzirea prostiilor politice" până la Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Să deschizi acest subiect, reprezintă o mare prostie, din care poporul român nu are nimic de câştigat. De aceea, trebuie spus pe şleau, că "dezordinea din 22 decembrie" a fost un act deliberat al înţelegerii dintre Bush şi Gorbaciov. Că Gorbaciov a fost omul spionajului american, credem că nimeni nu mai are vreun dubiu. Acest Gorbaciov, trădându-şi marea putere, rusia, a reuşit influenţând puternicul serviciu de spionaj al CGB-ului, să influenţeze fostele servicii de securitate ale României, pentru ca România, datorită bogăţiilor sale, să devină o colonie a marilor puteri occidentale, dar şi a Rusiei în prima fază. Acest lucru este dovedit prin modul în care americanii, englezii şi nemţii au împărţit "prada numită România" intereselor lor economice. După 27 de ani, numai cine este orb nu poate vedea faptul că României i s-au impus distrugerea fabricilor şi întreprinderilor şi implicit, distrugerea capitalului autohton, începând cu distrugerea sistemului bancar românesc. La acest lucru a contribuit esenţial masonul Mugur Isărescu care, avem convingerea că a fost omul spionajului economic al americanilor, având în vedere faptul că el imediat după Revoluţie, a fost propulsat ca guvernator - distructiv al sistemului bancar românesc. Oare nimeni nu poate înţelege marile manevre făcute de Mugur Isărescu care, fiind numit în fruntea Guvernului în perioada 1988-2000, a contribuit esenţial la distrugerea sistemului bancar românesc. Cine doreşte, poate consulta arhivele Camerei Deputaţilor când, prin mijloace dolosive, s-a distrus cea mai populară bancă românească, cea a religiilor, după care a urmat în lanţ: Banca Agricolă, Banca Cooperatistă şi celelalte bănci care făceau parte din sistemul bancar românesc. Încălzirea ciorbei Revoluţiei actuale, reprezintă doar o "politică revarşandă", prin care conducerea actuală a UE doreşte să plătească poliţele foştilor conducători acceptaţi de ei în primele momente din 22 decembrie 1989. Aceasta, probabil că unii dintre conducătorii revoluţiei "nu s-au aliniat perfect" la distrugerea economică a României, aşa cum au dorit conducătorii vechilor partide istorice: Raţiu, Câmpeanu, Coposu şi cei care au iniţiat mişcările de la sfârşitul lunii ianuarie 1990 şi în luna februarie a aceluiaşi an. Aceste mişcări nereuşite din partea dreptei care se coagula imediat după revoluţie, au fost cele care au generat haosul politic, economic şi militar care a culminat cu reprimarea dură absolut necesară dezordinii care cuprinsese Românai, cu precădere Bcucureşti. Să-l găseşti pe Mărieş după 27 de ani, ca salvator al României împotriva mineriadelor, reprezintă, considerăm doar un act criminal împotriva independenţei statului român. Ce a urmat este simplu. În prezent, sunt chemaţi la "raportul Parchetului General" toţi conducătorii acestor vremuri. Oare actualii procurori care acum 27 de ani, unii nici nu se născuseră, iar în prezent unii au aproape 40 de ani, care nu au capacitatea să înţeleagă din punct de vedere politic, economic şi militar motivele declanşării revoluţiei şi modalitatea de rezolvare a reprimării din partea statului, a anarhiştilor din Piaţa Universităţii, care erau eminamente în slujba marilor agenţii de spionaj din Occident. Dar despre aceasta vom mai Vorbi în numerele viitoare. (D.B.)

Câteva considerente iniţiatice

Revolta este, ca definiție semantică simplă o formă de protest, de revendicare sau de impunere a unor drepturi politice, economice, sociale prin răzvrătire violentă. Revolta vizezază şi îşi propune să rezolve schimbraea stărilor de lucruri existente fără a avea însă un program, o anumită organizare, fapt pentru care poate fi, relativ uşor, înăbuşită de aparatul represiv al statului. Ea izbucneşte, de regulă, spontan, fără o organizare coerentă, fără o logistică pusă la punct. În unele situații, revolta poate, cel mult, să niveleze calea revoluției, dacă toate condițiile obiective pentru izbucnirea acesteia sunt acumulate cu suficient grad de reuşită. Spre deosebire, Revoluiția reprezintă o schimbare calitativă radicală în viața economică şi social-politică, ce asigură realizarea rapidă a progresului în aceste domenii. Revoluția poate fi socială, cuprinzând întegul organism social, sau se poate înfăptui într-un anumit domeniu de activitate: revoluție industrială, revoluție ştiințifică şi tehnică, revoluție într-un domeniu sau altul din agricultură şi/sau silvicultură, revoluție culturală. În ce ne priveşte, pentru tema ce ne propunem să o abordăm, ne vom opri asupra revoluției sociale care îşi propune şi reuşeşte o transformare radicală a orânduirii sociale şi politice, deschizând căi noi de funcționare şi de dezvoltare, atât a forțelor, cât şi a relațiilor de producție. Precum spunea un cunoscut gânditor şi filozof al veacului al nouăsprezecelea, „Revoluția socială marchează trecerea de la o orânduire socială inferioară la alta superioară”. La nivelul epocii sale, o revoluție care făcea ca într-o anumită societate, într-o anumită țară să se treacă, prin revoluție, de la modul de producție feudal la cel cu relații de producție burgheze însemna un real progres. Tot astfel, în conformitate cu teoriile social-politice dezvoltate pe baze teoretice, o revoluție care sfărâma modul de producție burghez/capitalist şi reuşea înlocuirea acestuia cu relații sociale de muncă în care proprietatea devenea colectivă şi repartiția pe considerente de echitate socială, reprezenta un nou salt calitativ. „Revoluțiile -spunea acelaş gânditor- sunt locomotivele istoriei”. Dar, revoluția socială, spre deosebire de revolta socială, presupune, cum cred că deja s-a înțeles, existența unor factori obiectivi [(maturizarea condițiilor, criza politică, conflicte sociale ascuțite), dar şi subiective (organizarea forțelor revoluționare, conducători experimentați, existența unei forțe politice (partid) revoluționar ş.a.]. Scopul final al revoluției sociale îl constitue trecerea puterii politice din mâinile unei grupări politice/sociale, în mâinile grupurilor revoluționare. În aceste condiții, se înțelege, aproape de la sine că, forța motrică în revoluția socială o constitue gruparea socială care îşi doreşte împlinirea programului revoluționar, de înlocuirea a vechilor relații de producție cu altele noi şi transformarea întregii suprastructuri.

Şi, de fapt, ce a fost în decembrie 1989?

Întrebarea care în mod logic trebuie pusă şi se tot pune de majoritatea organelor de presă, de o mare parte (poate chiar majoritatea) a populaţiei acestei ţări este: de fapt, ce a fot în România, în decembrie 1989? A fost revoluţie sau a fost revoltă. Ori a fost şi una şi alta dar într-o anumită succesiune, pentru că a fi fost concomitent este greu de presupus. (În timp ce scriu acest eseu mizantropic, îl aud pe un post TV pe preşedintele Iohanis exprimând o sintagmă nu foarte academică dar care se suprapune foarte bine pe tema noastră: „o ciorbă reîncălzită"). Chiar asta să fie reluarea la intervale aleatoare în timp tema crimelor revoluţiei din 1989? Oricum, această reluare nu este alt ceva decât o cale de schimbare a atenţiei cetăţenilor de la un anumit subiect politic sau social care tinde să capete direcţii ce ar putea deranja unele interese la vârf. Pentru că, dacă s-ar fi dorit cu adevărat aflarea vinovaţilor (dacă aceştia sunt cu adevărat) în doăzeci şi şapte de ani se puteau descoperi de zeci de ori. Dar, fie că nu se vrea, fie că ei, vinovaţii, (cu semantica lor reală de vinovaţi) nu există. Adevărul văzut de mine, încă din acele zile fierbinţi şi pe care nu mi l-am schimbat cu nicio fracţiune de atunci este că toată lumea (care ar trebui să ştie şi să acţioneze) ştie adevărul,

acelaş pe care îl înţeleg şi eu, dar condiţiile ulterioare îi fac pe toţi să nu-l spună, reducând întreaga lozincă la o chestiune de şantaj de unii către alţii (funcţie de cum se află la putere sau în opoziţie). Iar ce spun eu de un sfert şi ceva de veac este că, indiferent cum vrem să numim sau să botezăm acele evenimente ele nu sunt opera noastră, a românilor. Cu riscul că voi lungi acest eseu, spre disperarea redactorului şef, voi adânci puţin această chestiune, pentru aducerea aminte a „amnezicilor" sau informarea celor ce atunic fie că nu existau, fie că nu erau conectaţi la vremuri. Condiţiile social-politice de la noi din ţară erau foarte tensionate, foarte favorabile unei explozii fierbinţi. Toate produsele alimentare se livrau cu porţia, nu se mai dispunea de căldură în case, nu mai puteai utiliza energie electrică pe întregul cuprins al zilei calendaristice. Accesul la informaţii era strict limitat, iar circulaţia persoanelor şi a ideillor era violent îngrădită. Peste toate acestea se suprapunea un aberant şi sufocant cult al personalităţii şi o forţă exagerată de coerciţie asupra acţiunilor şi a cuvintelor. Ei bine, tocmai din teamă faţă de această forţă coercitivă nu se putea aglutina nu neapărat o forţă, dar nici măcar a un nucleu de organizare nu neapărat a unei revoluţii, dar nici măcar a unei revolte. Au circulat în epocă ba o poveste, ba alta, precum coagularea unor grupuri de acţiune, ba în jurul lui Ion Ioniţă, ba în jurul lui Ion Iliescu ba altuia, sau „exploziva" (am pus ghilimele pentru că, până la urma asta s-a dovedit a fi, o desolidarizare de grupul dictatorial al soţilor Ceauşescu) „scrisoare a celor şase". Nimic din toate acestea nu puteau constitui nici măcar un focar de izbucnire a unei revolte, fie ea şi locală. (Să ne amintim cum au fost înăbuşite revolta minerilor în 1977, sau a muncitorilor de la Stegu Roşu din Braşov zece ani mai târziu). Despre un program, despre o forţă politică revoluţionară, despre un grup de conducere nu se poate vorbi la nivelul anului 1989. Ceea ce trebuie avut în vedere însă este faptul că în Europa şi în lume erau deja maturate condiţiile sfârşitului războiului rece, prin victoria arcului advers forţelor socialiste care, prin infantilismul cu care a fost condus şi-a săpat singur groapa istoriei. Să ne amintim că Polonia şi rezolvase problemele prin reuşita sindicatelor grupate în federaţia Solidarnosti. Cehoslovacia făcuse revoluţia de catifea. Ungaria, deschizând frontiera cu Austria pentru transfugii din RDG şi-a scris, practic, independenţa. Bulgaria îl debarcase paşnic, printr-o plenară a partidului, pe Todor Jivkov. În R.D.G. s-a dărâmat Zidul Berlinului. Singurii care nu cedau, ba mai mult, la congresul din noiembrie l-a reales pe Ceauşescu secretar general erau românii. Şi atunci, s-a construit planul revoltei minore de la Timişoara în care forţele turbulente au fost, în majoritate, alogene („turişti" şi tineri pregătiţi şi instruiţi în tabere de pe teritoriul maghiar, în apropierea frontierei cu România). Ştirile alarmante cu zeci de mii de morţi transmise pe calea undelor de la Belgrad (alt element străin) au fost cele care au încins şi mai mult starea latentă de revoltă al cărei declanşator s-a produs la Bucureşti, tot de elemente aflate în solde străine.

Aşadar, revoltă sau revoluţie?

Ei bine, şi una şi alta, într-o anumită succesiune şi „formate din mers". Toate aspectele de început au fost manifestările tipice ale unei revolte locale. Are mai puţin importanţă care au fost forţele declanşatoare. Cert este că erau maturizate condiţiile pentru o explozie de masă. Şi totuşi aceasta nu s-a produs, deşi agenturile străine de ştiri abundau cu informaţii din ce în ce mai aberante doar, doar vor duce la „explodarea mămăligii". A trebuit ca, abia după mai mult de o săptămână, prin manevre insuflate tot din exterior, să se producă marea adunare din centrul capitalei pentru ca elementele din timp pregătite de „organizatorii externi" să producă revolta generalizată. Continui să o numesc revoltă pentru că îmi este greu să cred că Dinescu şi Caramitru se constituiau în conducătorii unui plan revoluţionar pus din timp la punct şi intrat acum în desfăşurare. Abia sosirea în studioul 4 al televiziunii române (singura, de altfel, în România de atunci) să ne amintim că a însemnat o limpezire a paşilor de urmat. Dar Ion Iliescu, să fim bine lămuriţi, nu are nici un merit în producerea exploziei. Experienţa sa politică şi cultura sa revoluţionară i-au permis însă să intuiască rapid oportunităţile (ajutat, după cum „s-a scăpat" şi a spus în faţa camerei de luat vederi că în drum spre televiziune a trecut pe la ambasada sovietică şi a avut o convorbire cu Mihail Gorbaciov) şi condus evenimentele spre aspectele proprii unei revoluţii. Bucureştiul a fost atunci şi până atunci singurul loc în care s-a strigat „jos comunismul" şi s-au aruncat pe foc carnetele de partid ceea ce a declanşat, practic mişcarea revoluţionară care a dus la căderea cvasigeneralizată şi totală a socialismului de tip sovietic. Neexistând forţe din timp pregătite şi organizate, neexistând un program din timp pregătit, transformarea revoltei în revoluţie s-a făcut cu vulgarizarea oricări teorii ştiinţifice, printr-un amatorism care a favorizat mai mult acte de banditism decât de revoluţie şi crearea unui câmp propice unor jafuri şi răzbunări mocnite. Singurul moment, după părerea mea, care trebuie cercetat şi care trebuie analizat ca urmări este acela prin care s-a ordonat înarmarea gărzilor patriotice cu muniţie de război.

ALLA VOLKOVA

Jertfele date de locuitorii comunei Bogaţi şi satele componente în timpul Primului Război Mondial

În anul 1983 din iniţiativa organelor locale ale judeţului Argeş fiecare primărie a primit un document de suflet intitulat "Cartea Eroilor" ca un semn de preţuire faţă de jertfa armatei române a soldatului, subofiţerului şi ofiţerului de toate gradele, de la fruntaş la general. Datorită acestui lucru, autorul, dorind ca în viitor să cuntinue scrierea volumului II l-a început pe acesta cu eroii comunei Bogaţi. Motivul de început care a stat la bază a fost acela că dintr-o comună destul de mică în Primul Război Mondial au pierit pe câmpul de luptă 159 de ofiţeri, subofiţeri, gradaţi şi soldaţi, ceea ce se pare că nicio comună din judeţul Argeş nu a dat asemenea număr de jertfe. Ceea ce ne-a impresionat de asemeni este faptul că aici, la Bogaţi, cultul pentru eroii căzuţi pentru neam şi ţară este la mare cinste iar primarul actual - Ion Gîrleanu a considerat acest cult o datorie de onoare în sărbătorirea memoriei eroilor nu numai de Ziua Eroilor ci de fiecare dată când are prilejul să o facă.

Datorită acestui lucru am încheiat volumul I al cărţii cu jertfele militarilor de toate gradele căzuţi pe câmpul de luptă în timpul Primului Război Mondial, urmând ca în volumul II să se continue nominalizarea lor în celelalte comune ale judeţului Argeş. Cartea "Diamantele României" trebuie să ajungă pe băncile tuturor elevilor pentru ca memoria străbunicilor lor să le călăuzească paşii, pentru ca România apărută după mii de ani de jertfe să rămână un stat naţional, unitar, independent şi indivizibil, iar memoria armatei române, gloria ei, să fie nepieritoare. Fiecare tânăr trebuie să se considere un urmaş demn al soldatului român care şi-a apărat ţara chiar cu preţul vieţii.

Petrescu Ion	Căpitan
Vasilescu Ion	Căpitan
Ciorchină M. Ştefan	Locotenent
Georgescu Şt. Georgel	Locotenent
Nanu Ion	Sublocotenent
Andrei Dumitru	Sergent
Barbu Dumitru	Sergent
Chitescu Vasile	Sergent
Diaconu Gheorghe	Sergent
Dobra Dumitru	Sergent
Ghinea Nicolae	Sergent
Iana Marin	Sergent
Jucălea Nicolae	Sergent
Mateescu Marin	Sergent
Nedelcu Aurelian	Sergent
Nuţă Grigore	Sergent
Preda Ion	Sergent
Roboiu Gheorghe	Sergent
Ştefan Marin	Sergent
Ungureanu Gheorghe	Sergent
Ungureanu Ion	Sergent
Vîlcu Nicolae	Sergent
Zîmbroianu Ion	Sergent
Alexandru Zamfir Barbu	Caporal
Anghelache Gheorghe	Caporal
Anghelache Pândele	Caporal
Apostol V. Constantin	Caporal
Bădescu Alexandru	Caporal
Bădescu Grigore	Caporal
Bubu Constantin	Caporal
Călin Zenovie	Caporal
Constantin N. Dumitru	Caporal
Dima Ilie	Caporal
Drăghici Gheorghe	Caporal
Drăghici Ilie	Caporal
Drăghici Nicolae	Caporal
Dumitrescu Nicolae	Caporal
Dumitru Dan	Caporal
Gheorghe Dumitru	Caporal
Gheorghe Puiu	Caporal
Ghinea Grigore	Caporal
Hagiu Dumitru	Caporal
Ion Constantin	Caporal
Ion Puiu	Caporal
Mihai Constantin	Caporal
Motcă Ştefan	Caporal
Nicolae Ion	Caporal
Nistor Gheorghe	Caporal
Oprescu Gheorghe	Caporal
Radu Ion	Caporal
Radu Nicolae	Caporal
Rotaru Nicolae	caporal
Smarandache Gheorghe	Caporal
Sorică Gheorghe	Caporal
Toboşaru Ilie	Caporal
Toboşaru Nicolae	Caporal
Toboşaru Teodor	Caporal
Tomescu Alexandru	Caporal
Tomescu Mihail	Caporal
Tomescu Nicolae	Caporal
Zamfir Gheorghe	Caporal
Zamfir Ştefan	Caporal
Alexa Gheorghe	Soldat
Andronache Eftimie	Soldat
Androne Mihai	Soldat
Anton Ştefan	Soldat
Apostol Gheorghe	Soldat
Badea Dumitru	Soldat
Badea D. Ion	Soldat
Barbu Aurelian	Soldat
Barbu Ion	Soldat
Barbu Marin	Soldat
Bălăşoiu Ion	Soldat
Bălăşoiu A. Petre	Soldat
Bălcesu I Gheorghe	Soldat
Bălcescu T. Nicolae	Soldat
Bălcescu Ştefan	Soldat
Bobeanu Ion	Soldat
Boboc Năstase	Soldat
Boureanu Dumitru	Soldat
Cazacu Gheorghe	Soldat
Călin Dumitru	Soldat
Călin Ion	Soldat
Căluţ Marin	Soldat
Cena Dumitru	Soldat
Chivu Gheorghe	Soldat
Cioboată Gheorghe	Soldat
Ciorchină Gheorghe	Soldat
Ciucă Ion	Soldat
Ciucă Nicolae	Soldat
Cârstea Ion	Soldat
Cocoiu Pantelimon	Soldat
Corbeanu Dumitru	Soldat
Costea Gheorghe	Soldat
Curceanu Dumitru	Soldat
Curceanu Ion	Soldat
Curceanu Nicolae	Soldat
Dancă Dumitru	Soldat
Deleanu Ilie	Soldat
Deleanu Ion	Soldat
Deaconu Gheorghe	Soldat
Diaconu Nicolae	Soldat
Diaconu Petre	Soldat
Dima Dumitru	Soldat
Dobra Ilie	Soldat
Dovleac Grigore	Soldat
Dovleac Nicolae	Soldat
Dragomir Constantin	Soldat
Dragomir Marin	Soldat
Dragomir Nicolae	Soldat
Duminică Marin	Soldat
Dumitrescu C-tin	Soldat
Dumitru Dumitru	Soldat
Dumitru Ion	Soldat
Enache Marin	Soldat
Enache Gheorghe	Soldat

Florea Constantin	Soldat
Florea Dumitru	Soldat
Florea Ion	Soldat
Geantă Dumitru	Soldat
Geantă Ion	Soldat
Geantă Nicolae	Soldat
Georgescu Nicolae	Soldat
Gheorghe I Cioacă	Soldat
Ghilencea N. Gheorghe	Soldat
Ghinea Ştefan	Soldat
Givacă Ion	Soldat
Gîrleanu R. Ion	Soldat
Godinac Ion	Soldat
Godinac Vasile	Soldat
Gogescu Marin	Soldat
Grecu Florea	Soldat
Grigore Nicolae	Soldat
Iacob Marin	Soldat
Iacob Nicolae	Soldat
Iana Petre	Soldat
Ionescu Constantin	Soldat
Ivan Ion	Soldat
Jucălea Gh. Nicolae	Soldat
Marinescu Harac	Soldat
Matei Ştefan	Soldat
Mălurică Dumitru	Soldat
Mălurică Marin	Soldat
Mămescu Marin	Soldat
Mărgescu Gheorghe	Soldat
Mărgescu Barbu	Soldat
Militam Petre	Soldat
Moşteană George	Soldat
Moşteanu C	Soldat
Neacoţ Ştefan	Soldat
Neacşa Nicolae	Soldat
Neagoe George	Soldat
Neagoe Marin	Soldat
Neagoe Şt. Marin	Soldat
Neagoe Ştefan	Soldat
Neagu Vasile	Soldat
Necula Gheorghe	Soldat
Necula Grigore	Soldat
Necula Gh. Ion	Soldat
Negulici Petre	Soldat
Nicolae Barbu	Soldat
Nicolae I Cucu	Soldat
Nicolae George	Soldat
Nicolae Ion	Soldat
Niță Ion	Soldat
Niță Marin	Soldat
Nițu Marin	Soldat
Nițu R. Marin	Soldat
Nițu Gh. Nicolae	Soldat
Olaru Dumitru	Soldat
Paraschiv Ion	Soldat
Pătru Gheorghe	Soldat
Pătru Ion	Soldat
Păun Gheorghe	Soldat
Pintelariu Marin	Soldat
Popescu Nicolae	Soldat
Popescu Nifon	Soldat
Preda Gheorghe	Soldat
Pricoapsă George	Soldat
Pricoapsă Marin	Soldat
Prioteasa Gheorghe	Soldat
Prunescu Ion	Soldat
Prunescu Ilie	Soldat
Radu Grigore	Soldat
Raicu Ion	Soldat
Rizea Ilie	Soldat
Rizea Nicolae	Soldat
Rudu Ion	Soldat
Safta Nicolae	Soldat
Sandu Gheorghe	Soldat
Sandu George	Soldat
Sora George	Soldat
Stanciu Ilie	Soldat
Şerbănescu S. Ilie	Soldat
Ştefan S. Ion	Soldat
Şerban Gh. Ion	Soldat
Ştefan Nicolae	Soldat
Teacă Vasile	Soldat
Tecaru I	Soldat
Tecaru Nicolae	Soldat
Tilă George	Soldat
Tilă Gheorghe	Soldat
Toma Nicolae	Soldat
Trăsnitu Vasile	Soldat
Tudor Nicolae	Soldat
Tudosoiu Marin	Soldat
Vasile Ion	Soldat
Viliu Marin	Soldat
Vânătoru Ştefan	Soldat
Voicu Toma	Soldat
Voroveanu Vasile	Soldat
Zaharia Nicolae	Soldat
Zaharia Tudor	Soldat
Zâmbroianu Ion	Soldat

POZA SĂPTĂMÂNII

Un secretar de comună... isteţ

Când conducerea judeţului Argeş va realiza ceva asemănător?

CONGRESUL TINERILOR BASARABENI DIN ROMÂNIA, ediţia a VII-a, Alba Iulia 2017

Recent am primit la redacție importanta revistă "eminamente românească", purtând numele "DACOROMANIA", fondată în anul 1999 de către un grup excepțional de intelectuali români pentru care România şi românismul reprezintă esența lor de viață. Această revistă prezintă ca motto două chestiuni importante: "România celor de demult şi a celor de mai apoi- e România patria celor deispăruți şi a celor ce va să fie". Sub acest motto a început congresul, tinerii basarabeni care studiază în România, care cu toții s-au unit în cetatea de suflet a tuturor românilor de pretutindeni pe care şi noi o numim "Cetatea încoronării de la Alba Iulia 1918". Pentru a da importanță acestui eveniment pe care probabil argeşenii nu l-au cunoscut datorită faptului că presa noastră locală este prea puțin impresionată de promovarea României ca națiune independentă şi suverană, iar această suveranitate s-a născut aici, la 1 decembrie 1918, la Alba Iulia. Am văzut în prezentarea făcută de conducerea revistei importanța pe care o dă primarul municipiului Alba Iulia dar şi Consiliul Județean care a transmis mesaje prin viceprimarul localității şi vicepreşedintele CJ Alba. Poate că ar fi fost nevoie ca acest mesaj al acestor tineri inimoşi basarabeni să fie transmis chiar de căter primarul municipiului şi preşedintele Consiliului Județean. Spunem acest lucru, pentru că problema Basarabiei, apartenența la România nu este una pe care conducerea tuturor județelor trebuie să o neglijeze. basarabia şi Transilvania sunt două provincii milenare ale statului român reprezentând o problemă existențială a Constituției. În fotografia Sfatului Țării se văd figuri ilustre care s-au jertfit în 1917-1918, pentru ca provincia românească basarabia să revină la patria mamă, nu ca o anexă a intereselor UE de expansiune şi agresiune împotriva Rusiei. De aceea, credem că alipirea Basarabiei la România, după ce Stalin a încercat deznaționalizarea Basarabiei şi popularea Basarabiei cu cetățeni de etnie rusă nu se va putea face fără acordul Rusiei. De asemeni, politica agresivă actuală a României de război în Afganistan, Irak, şi pe unde mai umblă militarii români, este total nepopulară şi nu este în interesul românilor. Considerăm necesar ca din punct de vedere militar România să reprezinte în prezent un tampon în forța militară NATO şi forța militară a Rusiei. România nu trebuie să reprezinte linia I în eventuala conflagrație dintre Rusia şi forța NATO reprezentată de America. Acest lucru dacă va avea loc, va avea consecințe tragice asupra populației României, având în vedere puterea aproape echilibrată între cele două forțe, din care avem convingerea că nu vom avea câştigători, ci doar perdanți de multe milioane de vieți omeneşti, probabil de chiar sute de milioane de vieți. De aceea, credem că în sine, acest congres al tinerilor basarabeni trebuie să reprezinte un mesaj privind realipirea Basarabiei până la Nistru, urmând ca după Nistru cei din cealaltă parte să hotărască singuri soarta lor. Însăşi Eminescu spunea acum aproape 200 de ani: "de la Nistru pân la Tisa... tot românul plânsu-mi-sa". Iată un adevăr absolut, pentru că România nu poate fi dezmembrată datorită intereselor militare a unor țări mari din Europa, împreună cu SUA. România prin Dacia este aici de mii de ani, iar politica de deznaționalizare acceptată de Parlamentul României actual reprezintă dor o politică criminală de descompunere teritorială a țării.

FOTOGRAFIA ISTORIEI SFATULUI ŢĂRII ÎN BASARABIA ANILOR 1917-1918

În perioada 31 martie - 1 aprilie 2017 a avut loc cea de-a VII-a ediția a Congresului Tinerilor Basarabeni din România. La cea de-a VII-a ediție au participat elevi, studenți, membri care fac parte din Organizații de Basarabeni din România care îşi continuă studiile în universitățile din România. Deschiderea Congresului a demarat prin cuvintele de mulțumire şi felicitare ale preşedintelui OSLB Alba, Chiril Pînzaru. Acesta a ținut un discurs prin care şi-a exprimat mulțumirea față de cei care au susținut organizarea congresului şi au contribuit la desfăşurarea acestuia.

Reprezentantul Primăriei municipiului Alba Iulia, D-ul vice-primar Gabriel Pleşa, ne-a adresat cuvinte de felicitare şi a menționat că evenimentele, precum este acest congres, sunt cele care încet, dar sigur, construiesc drumul spre realizarea visului tuturor românilor - unirea Basarabiei cu România. Domnul Dumitru Fulea, vicepreşedinte al Consiliului Județean Alba Iulia, a subliniat că instituția pe care o reprezintă este întotdeauna gata să vină în ajutor studenților basarabeni ori de câte ori este nevoie. Doamna prof.univ.dr. Diana Câmpan, reprezentantă a Universității "1 Decembrie 1918" din Alba Iulia, a ținut să menționeze că bordul de conducere a universității susține şi încurajează astfel de evenimente, care le oferă posibilitatea studenților basarabeni din toate colțurile României să promoveze tradițiile poporului român şi să pună în discuție atât problemele, cât şi succesele de care au parte tinerii basarabeni. La deschiderea evenimentului a fost prezent şi Gabriel Tiberiu Rustoiu, directorul Muzeului Unirii din Alba Iulia, care ne-a felicitat pentru perseverența de a continua cu cea de-a şaptea ediție a congresului şi nu ne-am dat bătuți. De asemenea, au luat cuvântul mai mulți oameni renumiți din Alba Iulia, printre care şi D-ul ec. Ioan Străjan, reprezentant al Fundației "Alba Iulia 1918 pentru Unitatea si Integritatea României", care a spus că este foarte important să continuăm să insistăm asupra promovării spiritului unionist, întrucât Basarabia şi România trebuie să devină un întreg. În continuare, a urmat desfăşurarea mai multor evenimente în incinta hotelului "Cetate" din Alba Iulia. Prima activitate, sub denumirea de "Atelierul de idei", prin intermediul căruia studenții au avut oportunitatea să-şi scoată la iveală ideile şi gândurile care îi frământă sub forma unei dezbateri care a vizat mai multe teme referitoare la viața socială. În aceeaşi zi a fost organizat un joc de improvizație prin intermediul căruia tinerii basarabeni au avut posibilitatea să-şi pună în valoare imaginația şi creativitatea. A doua zi, participanții au asistat la un traing susținut de Florin Sebastian Badale, colaborator CICOC UAB intitulat - "Cum să comunici şi să lucrezi mai bine cu persoane cu tipuri de personalități diferite". Studenții au avut apoi parte de o excursie prin Cetatea Albă Carolina organizată de către voluntarii O.S.L.B. din Alba Iulia, având ca ghid pe Ioan Străjan. Ultima activitate din cadrul programului a fost gala

de închidere a congresului, care s-a desfăşurat în incinta Casei de Cultură a Studenților din Alba Iulia, unde au fost decernate diplomele, s-a făcut sinteza temelor discutate, a fost citită rezoluția congresului şi a avut loc închiderea propriu-zisă a Congresului Tinerilor Basarabeni din România - ediția a VII-a.

MATERIAL PRELUAT DIN REVISTA "DACOROMANIA"

FĂCLIA HIDROCENTRALEI LA JUMĂTATE DE SECOL

Acum mai bine de 50 de ani, se năştea în România - undeva în inima munţilor o revistă caldă... numită pe drept cuvânt „**FĂCLIA hidrocentralei**„. Această revistă, sau mai bine zis ,,jurnal", avea rolul de a face cunoscut stadiul măreţelor lucrări ce se desfăşurau în zonă la acea dată. Da! Am zis bine - acolo a fost şi încă mai este o lucrare măreaţă. Nu oriunde şi oricine poate face o lucrare de asemenea anvergură. Au fost nişte **oameni de aur**, nişte megaspecialişti care s-au implicat cu trup şi suflet în ceea ce văd generaţiile actuale. Deşi planurile **HIDROCENTRALEI VIDRARU** erau făcute cu mult înainte,nu voi încerca să intru în amănunte tehnice,dar voi spicui câteva date despre minunaţii OAMENI de ieri şi de azi. Astfel, în **8 August 1964**, **Marin Ioniţă** – jurnalistul de ieri, scriitorul de astăzi, consemna în articolul său intitulat : ,,Salva - Vişeu – Bicaz – Argeş"- Oamenii Hidrocentralei - ... *,,Intră împreună în colivie, un timp însoţiţi de lumina zilei, apoi coboară în întuneric. Cei doi şefi de brigadă, Oţet Pavel şi Tudor Moraru nu se mai văd, dar se simt aproape, îşi aud respiraţia, însoţită de zbârnâitul cablului care vibrează şi de zumzetul aerului ce se strecoară pe lângă lift.-Merge ?- Merge! În vatra puţului se despart, Tudor Moraru apucă spre frontul din aval, Pavel Oţet spre amonte. Dar despărţirea nu este de lungă durată... Uneori aduce cu el şefii de schimb şi alţi oameni din echipă,pentru că Tudor Moraru aplică o metodă nouă pentru prima dată încercată în ţara noastră, care dă rezultate bune... Cei doi prieteni îşi deapănă amintirile, trec în revistă locurile pe unde au umblat. Primul contact cu tunelul şi cu perforatorul l-au făcut amândoi la Salva –Vişeu, venind pe drumuri diferite din largul ţării. La Argeş Tudor Moraru a venit cu întreaga formaţie,o familie unică din care nu s-a desprins nici un membru.Dar aici a avut loc prima diviziune. Trebuia atacat puţul de la AREF. Nu erau oameni. Tudor Moraru a înţeles acest lucru. L-a luat deoparte pe Fasole Gheorghe, cel mai bun şef de schimb pe care-l avea, crescut la hidrocentrala de la Bicaz. Punctul de lucru – Rotunda, atunci nu era decât un nume, numele unui bot de deal, un islaz între păduri, pe sub care trebuia să treacă la sute de metri apele celor cinci râuri reunite în lacul de acumulare. Primul ţăruş al şantierului l-a bătut TUDOR MORARU. La şcoala de la Rotunda, în lupta cu presiunea, cu viiturile de apă, se formau cadrele*. În zilele acelea *,,bătrânul profesor a avut bucuria să afle că puţul Sterescu a fost terminat cu aproape o lună înaintea angajamentului. Şi alţi oameni au crescut aici,au învăţat mineritul şi betonatul,au învăţat să conducă formaţiile: Mândrilă Gheorghe, Pavel Constantin , Ivan Ion,Vâlcu , Pangrate, toţi cei 180 de inşi din brigadă. În sala Clubului* era lozinca. – *„Să alegem pe cei mai buni„...* Într-un alt articol din acelaşi ziar, Ghe. Feţeanu, ne descrie schimbul 3, intitulat: **,,Noapte albă la baraj".** După ce trenuţul a luat muncitorii din Căpăţâneni şi colonia Poiana Mucenicului, urcă agale printre stânci, spre locul de la baraj. Odată ajunşi la destinaţie,grupul se desparte în două.***,,Printre, mulţimea vocilor, una se aude mai sonor. Este a inginerului M.MĂLAI, care face un călduros apel celor ce urcă pe scări: ,,să faceţi beton de calitate şi să ni-l trimiteţi la timp".În acest timp, inginerul Drăghici – şef de schimb la***

fabrica de betoane –grăbeşte pasul pentru a lua în primire schimbul......Prezenţa ing.Drăghici I. se face simţită peste tot, iar exemplul său personal este un minunat imbold în muncă...... Când după o noapte de muncă asiduă, soarele-şi aruncă razele sale ca nişte suliţe de aur, alungând întunericul nopţii, feţele obosite ale muncitorilor sânt totuşi vesele şi inimile pline de bucurie, acea bucurie generată, de munca împlinită.Nu vreau să fac nici o aluzie, dar generaţia de acum 50 de ani, care a lucrat la MEGAOBIECTIVELE din ţară , a lucrat cu mândrie şi cu simţ de răspundere. De aceea astăzi pot fi admirate de tinerii zilei, care nu - prea –înţeleg cum se face o lucrare trainică peste veacuri . Cu sacrificii, cu simţ de răspundere. Iată ce frumos ne relata în **,,Făclia hidrocentralei**" la **5 noiembrie 1965** domnul **Ghe.Feţeanu** – tânărul jurnalist, laborant la fabrica de betoane – Baraj – la vremea aceea: ***,,Din înălţimi, agăţată de cabluri, cobora lin – ca o paraşută – o benă cu beton însoţită de un tânăr curajos. Cu aceasta s-a semnat certificatul de naştere al Barajului VIDRARU, colosul de beton din chei, care va uni pentru totdeauna extremele masivilor Frunţi şi Ghiţu, despărţite de panglica argintie şi cristalină a Argeşului".***Ar mai fi multe de spus dar, mă opresc aici şi cu bunăvoinţa d-stră, vom continua împreună să ne reamintim de acei oameni harnici, inimoşi, frumoşi la suflet, care ne-au lăsat moştenire o ţară frumoasă, curată şi prosperă. Părintele Iustinian Pârvu spunea (citez din memorie): ,,Popor român, eşti unic. Eşti acolo unde te-ai născut, crescut şi educat - în graniţele sale". Curând vom vorbi şi despre frumosul, UNICUL, drum TRANSFĂGĂRĂŞAN , unde ursul, capra neagră, cocoşul de munte ş.a. animale sunt în mediul lor. Tot aici dăsim minunata ,,garofiţă" sau ,,floarea reginei – renumita floare de colţ", sau ,,papucul doamnei" şi multe, multe alte frumuseţi. Să ne bucurăm din plin de ceea ce ne-a fost hărăzit de Dumnezeu.

NUŞA CANTEMIR

(continuare în numerele viitoare)

SERIAL EXPLOZIV

Comunismul folosit de dreapta ca o sperietoare

ABUZURILE STALINISTE DUPĂ ÎNŢELEGEREA DE LA YALTA ŞI GREŞEALA ISTORICILOR PRIVIND „NOŢIUNEA DE COMUNISM“

Aşa zisul "comunism", noţiune foarte des folosotă în toate cancelariile Occidetale, reprezintă o mare greşeală. Spunem acest lucru datorită faptului că aceşti politicieni, istorici şi oameni de stat din ultimii 100 de ani folosesc noţiunea de comunism ca pe o sperietoare. Aceasta în condiţiile în care "comunismul" este doar o teorie filozofică făcută de către doi teoreticieni care aveau domiciliul şi s-au "cultivat"în Anglia şi Germania. Este adevărat că în anul 1821, Carl Marx prin "manifestul Partidului Comunist", cercetând cu atenţie şi responsabilitate evoluţia dezvoltării sociale şi a societăţii europene, a anticipat pentru viitor o nouă societate care să poarte denumirea de "societatea comunistă", respectiv apariţia unui partid care să se numească partidul comunist. Marx şi-a "hrănit teoria" după "aspiraţiile comunei din Paris" desfăşurată în Franţa, ca urmare a apariţiei unei noi clase de asupritori numită "burghezia". Aceasta s-a ridicat împotriva marilor feudalişi stăpânitori de latufundii şi a sclavagismului. Partidul Comunist înfiinţat prin manifestul său din 1821 a fost doar un document ideologic pe care nici cel care l-a creat din punct de vedere teoretic nu a văzut sau simţit vreodată efectele. Prin Comunism se înţelegea conform principiului Comunei din Paris "egalitate, fraternitate,libertate", noţiuni la care toţi oamenii tânjeau încă de la înfiinţarea societăţii omeneşti. Aceste principii au funcţionat doar în comuna primitivă şi vor fi din nou "la modă", când totalitatea oamenilor de pe planetă vor fi nevoiţi să trăiască "după nevoi" şi nu după cantitatea şi calitatea muncii depuse. Datorită acestui lucru, teoreticienii ideologiei materialiste nu au dat un timp când "comunismul îşi va face efectele benefice". Ce s-a întâmplat la începutul anilor 1900 a fost doar un fel de "export" de revoluţie şi anarhie din partea Germaniei condusă de un împărat care numai avea mijloace de exprimare pentru supuşii săi în vederea obţinerii unei vieţi mai bune. Nemţii "l-au exportat" pe Lenin în Rusia unde datorită întinderii acesta putea să se ascundă şi să-şi propage ideile marxiste bazându-se pe tineii boieri ruşi care au învăţat în capitalele europene. Putem spune fără să greşim că prin apariţia lui Lenin, Comunismul s-a identificat cu prsonalitatea lui Cristos, cel care a înfiinţat religia creştină. De aceea a existat această mare înverşunare dintre religie şi doctrina comunistă. Pentru că ambele aveau dorinţa puternică de "pacificare"a populaţiei şi de desăvârşire a supremaţiei asupra minţii şi existenţei oamenilor. Comunismul a apărut în Europa şi abia la sfârşitul sec. 18 a apărut şi în celelalte continete ale globului. În paralel cu Comunismul în Europa au luat fiinţă primele elemente ale filozofiei socialiste, o fază mult atenuată a teoriei comuniste. Aceasta a căpătat şi s-a dezis până la un punct de filozofia socialistă, generând la jumătatea secolului 18 şi începutul sec. 19 "filozofia social democrată" care s-a păstrat până în zilele noastre şi în România, iniţiatorul fiind filozoful social democrat Constantin Dobrogeanu Gherea şi până în zilele noastre domnul Sergiu Cunescu, fostul preşedinte aş PSDR (Partidul Social Democrat Român). Acesta a transformat elementele reformatoare ale societăţii româneşti prin FSN, la care au chesat în primul parlament din România, toate partidele politice, inclusiv PNL, PNŢ şi Conservatori, care acum în prezent au devenit adversari pe viaţă şi pe moarte. Aceasta este scurta istorie a îndelungatei transformări dintre socialişti, social democraţi şi cei pe care greşit politicienii îi numesc "comunişti". În cel mai rău caz datorită revoluţiei din 1917, prin apariţia celor două grupări menşevicii şi bolşevicii din Rusia reprezentate primul de Kerensky iar ceilalţi reprezentaţi de Lenin şi Stalin. Pentru a-şi impune filozofia şi ideologia greşit înţeleasă, Stalin – timp de 40 de ani – a impus "doctatura stalinistă" şi nu comunismul în Rusia pentru ca apoi, după Yalta, să facă ororile din jurul anului 1930 iar la noi în România ororile din perioada 1948-1965. În cocluzie este greşit să se folosească cuvântul comunsim, chiar de către "Institutul de Cercetare a Comunismului" de la Bucureşti care, cercetează ceva ce nu a existat şi nu se ştie dacă va exista vreodată. De aceea am preluat punctul de vedere exprimat de acest institut pe care-l vom da publicităţii în ziar.

Scurtul istoric al regimului comunist

● **1944 - 23 august:** La ordinul Regelui Mihai I, Mareşalul Ion Antonescu este destituit din funcția de Conducător al Statului şi arestat. România încetează alianța cu Puterile Axei, precum şi acțiunile militare împotriva unităților sovietice. Se constituie Guvernul Constantin Sănătescu.

31 august: Armata Roşie intră în Bucureşti.

12 septembrie: La Moscova se semnează Convenția de armistițiu.

2 decembrie: Constantin Sănătescu demisionează din funcția de premier, fiind înlocuit de generalul Nicolae Rădescu.

● **1945 - 4-11 februarie:** Se desfăşoară Conferința de la Yalta, în cadrul căreia este adoptată „Declarația asupra Europei eliberate".

27 februarie: Andrei Vîşinski, aflat în vizită la Bucureşti, face presiuni pentru demiterea lui Nicolae Rădescu şi impunerea unui guvern FND.

3 martie: Se stinge din viață, în urma unui atac aerian, generalul de armată Gheorghe Avramescu. Moartea sa este una controversată, existând varianta execuției sale de către NKVD.

6 martie: Se constituie guvernul pro-comunist condus de dr. Petru Groza.

27 iulie – 14 august: Se desfăşoară Conferința de la Potsdam. SUA şi Marea Britanie nu recunosc guvernul Groza.

20 august: Regele Mihai I declanşează „greva regală".

16-21 octombrie: PCdR devine PCR, iar în funcția de secretar general este ales Gheorghe Gheorghiu-Dej.

8 noiembrie: În Piața Palatului din Bucureşti, cu ocazia onomasticii Regelui, se desfăşoară o mare manifestație pro-monarhistă soldată cu 11 morți şi sute de arestări, operate de guvernul Groza.

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 334 DIN 7-21 NOIEMBRIE 2016

RĂSĂRIT ÎN LUMINIŞ DE SOARE

UN POET TALENTAT ÎN PLINĂ ASCENSIUNE CREATOARE

"Timp la puterea Timp", Victor Gh. STAN

Provenim dintr-un neam de munteni, demni şi mândri, urmaşi ai lui Vlad Țepeş, născuți şi crescuți într-un sat pitoresc, numit Luminiş de Soare, AREFU, cum ar fi denumirea istorică a localității noastre natale. Altfel nu mi-aş putea explica de ce atâtea suflete, de pe meleagurile noastre, au o înclinație firească spre creația literară, sau spre alte forme de manifestare ale artei. Trei dintre noi am ajuns acolo unde ne-am propus să fim: pe tărâmuri inspirate ale creației. E vorba de Horia Bădescu, membru al Uniunii Scriitorilor din România, dar şi al Uniunii Scriitorilor Francezi, cu un doctorat strălucit despre metaforă. "Memoria ființei" susținut cu Eugen Simion, pe vremea când aceste era Preşedintele Academiei Române, autor al câtorva zeci de cărți, publicate atât în țară, cât şi în Franța, Belgia, Spania, Canada S.U.A., Rusia şi altele - care s-a impus statornic în câmpul spiritual al creației universale. Apoi, iată-l şi pe Victor Gh. Stan, Preşedintele Filialei Bucureşti - Literatură pentru Copii şi Tineret, a U.S.R - un creator talentat, la care mă voi referi în continuare; iar cel de al treilea voi fi eu, despre care, probabil, se vor pronunța alții. Fiecare carte nouă a lui Victor Gh. Stan ne prilejuieşte o surpriză. Cea de acum, intitulată „Timp la puterea Timp", se evidențiază prin structura poeziilor: alcătuite din şase versuri, cu rimele 1-4, 2-3, iar ultimele două rimează între ele, cu măsura de 7 silabe, toate scrise într-un stil clasic, pline de farmec şi muzicalitate. Acestea sunt datate, specificându-se şi locul elaborării; e ca-n povestea labirintului, din care, pentru a ieşi la lumină, trebuie să ne reîntoarcem pe urmele clipelor sale de creație. O altă surpriză este că, pe prima copertă a cărții, zărim chipul Victoriei Etta Stan, soția harnică şi talentată, frumoasă şi devotată poetului, ca pe vremea liricilor francezi din secolul trecut Edgar Allan Poe sau Charles Baudelaire. Victor Gh. Stan îndeplineşte şi o funcție importantă în cadrul Uniunii Scriitorilor din România, este activ şi plin de inițiativă conduce revista, cenaclul literar şi editura - toate cu numele Destine. Este autorul a 12 volume de versuri, a alcătuit şi prefațat patru antologii de cenaclu, a elaborat un dicționar de sinteze literare "Destine" şi a fost inclus în 6 antologii la nivel național. Prin toate acestea, pare un bărbat victorios, dar nu funcțiile şi activitatea obştească, ci talentul său literar îi conferă prestigiu: "O carte proaspăt editată / Este ca şi ceaşca din care/ Ai sorbit zâmbetul celei care/ S-a primenit pentru tine/ Peste soarele zilnic/ Trup de femeie cu jar pe piept"(Trup de femeie, p. 27). Liric şi filosofic, având o gândire artistică echilibrată şi subtilă, fără stridențe, ci doar cu un farmec în sine:"Orice linie poate fi/ Modelată din puncte/ Desenată în zig-zaguri/ închisă într-un cerc/ Cu hermeneutice lumini/ Omul este o linie verticală" (Linie verticală, p. 78). Aici îl putem asemăna cu Ion Barbu şi cu Nicnita Stănescu, prin sugestia unor simboluri. Anotimpurile naturii şi trăirile vieții se împletesc armonios, într-un echilibru al infinitului etern: "Copilul se născuse cu un timp al său/ Şi ținea ascuns în adâncul/ De suflet al mamei lui tăcută/ Sub luna care picura lumină/ Să aprindă lumânarea zilei/ Până se revărsau florile în rugăciuni" (Flori în rugăciune, p. 158). În maturitatea abordării creatoare, poetul se prezintă ca o fântână ninsă de primăveri: "M-am însetat cu timpul şi sine/ Şi în fântână ninge a primăvară/ Clepsidra pierde din stamine/ De dor mi-ar fi a câta oară/ Să-ntind din aripă spre tine/ Acoperindu-te de-o lăcrimioară" (M-am însetat, p.111). Victor Gh. Stan este un poet bine statornicit în câmpul înflorit al literaturii româneşti. Însă, aşa cum afirmam la început, nu doar despre el voiam să mă pronunț, ci despre grupul nostru de scriitori arefeni, dintre care îi mai amintesc pe: Cezar Bădescu, Elena Bădescu, Nicolae Buzoiu-Arefu, doctorul Gheorghe Bârlă, rapsodul popular Dodică Dobrei, profesorul universitar doctor Titi Ciulbea, Ion Radu şi încă alții, care vor veni pe aripile viitorului, fiindcă am convingerea că această prolifică localitate este un izvor de lumină.

ION C. ŞTEFAN

APEL CĂTRE MOLDOVA

Jumătate de Moldovă, dă-mi mâna ta peste Prut!
Ruperea ta de țară, de două veacuri, ne-a durut,
Cerem să mai parcurgi înc-o dată drumul înapoi
Şi nu uita că, împreună, suntem o țară de eroi!

Râul istoric, Prutul, nu-i graniță-ntre frați,
Ci-i brâu de legătură, cu noi să v-adunați,
Vom înfrunta-mpreună mulțimi de vijelii,
Vom fi brațul puternic al noii Românii!

De ce stai izolată, Moldovă strămoşească?
Doar ştii că unde calci e glie românească,
Iar la Cetatea Sucevei a sfântului voievod.
Ni se cere să refacem istoric moldav norod.

"Moldova nu-i a voastră", zis-a Ştefan cel Mare,
Şi cine-o ține ruptă e demn de condamnare,
E-a celor ce s-or naşte şi vor fi stăpâni aici,
Ei nu vor să moştenească o Moldovă de pitici.

Cum veți justifica urmaşilor, stăpâni reali ce vin,
C-ați încălcat o lege a domnului divin?
S-a stins în voi istorica bravură strămoşească
Şi-ntideți mâna la străini, ca ei sa v-ocrotească?

Nu ştiți porunca, oare? De ce nu mai luptați
Să-ntindem iară hora şi să trăim ca frați?
Iar ei, copiii noştri, să treacă liberi Prutul,
Istorica frăție să fie țării scutul.

În regim de soviete, v-ați scris alfabet latin
Şi ați dat Limbii Române libertate pe deplin.
Iar azi independența-i degeaba, parcă s-a topit treptat
Aveți libertate mută şi suflet încătuşat.

Să ne-adresăm din nou la Putna către Ştefan cel Mare
Cum l-a chemat Eminescu în vremuri de destrămare,
Să stingă vama duşmană dintre frații moldoveni,
Să înarmeze braț şi suflet cu ardoare de oşteni.

Te chemăm, Moldovă, -acasă, să serbăm un Centenar
De la Unirea cea Mare în țara cu nou hotar
Şi vom fi iarăşi ce-am fost în momente vitejeşti,
Aducând între hotare vechi crâmpeie româneşti!

Întoarce-te-acasă, Moldovă, ia cu tine Bucovina,
Să re-ntregim trupul țării reparându-i iar ruina!
Să-nscriem în cartea țării nu doar Unire de-un veac,
Să-i zidim eternitate, dându-i românescul leac!

Redeşteaptă-te, române, din Moldova rătăcită!
Te-ntoarce la Țara-Mamă, redă-i clipa fericită!
Sărută-i pământul sfânt ca pe o sfântă icoană
Şi împodobeşte-i fruntea cu tricolora coroană!

GEORGETA CIOBOTĂ,
REVISTA DACOROMANIA

COMUNICAT DIRECŢIA JUDEŢEANĂ DE STATISTICĂ ARGEŞ

CÂŞTIGUL SALARIAL MEDIU BRUT PE ECONOMIE A FOST ÎN LUNA MARTIE 2017 DE 3256 LEI

- În luna martie 2017, câştigul salarial mediu nominal brut a fost de 3256 lei, cu 4,8% mai mare decât în luna februarie 2017.
- Câştigul salarial mediu nominal net a fost de 2342 lei, în creştere faţă de luna precedentă cu 106 lei (+4,7%).
- Valorile cele mai mari ale câştigului salarial mediu nominal net s-au înregistrat în activităţi de servicii în tehnologia informaţiei (inclusiv activităţi de servicii informatice) (5880 lei), iar cele mai mici în hoteluri şi restaurante (1369 lei).

Martie 2017 comparativ cu Martie 2016

Comparativ cu luna martie a anului precedent, câştigul salarial mediu nominal net a crescut cu 14,2%. Indicele câştigului salarial real1 faţă de aceeaşi perioadă a anului precedent a fost de 114,0%. Indicele câştigului salarial real a fost de 104,6% pentru luna martie 2017 faţă de luna precedentă. Faţă de luna octombrie 1990, indicele câştigului salarial real a fost de 177,9%, cu 7,9 puncte procentuale mai mare faţă de cel înregistrat în luna februarie 2017.

De la Asociaţia Cadrelor Militare în Rezervă, am aflat evenimentele

29 aprilie- Ziua Veteranilor de Război

Ziua Veteranilor de Război a fost instituită prin Hotărârea de Guvern nr. 1222/2007 şi se sărbătoreşte în fiecare an la 29 aprilie, în onoarea tuturor militarilor români care au luptat şi şi-au dat viaţa, pe timpul celor două conflagraţii mondiale, pentru apărarea independenţei, suveranităţii şi integrităţii teritoriale a României.

30 aprilie - Ziua infanteriei Române

În baza prevederilor Tratatului de la Adrianopol, încheiat între Rusia şi Turcia după război, care stipulau că Ţările Române obţin dreptul să-şi organizeze "un număr de gărzi înarmate pământene", adică să-şi înfiinţeze propria lor putere militară, "a cărei număr şi întreţinere vor fi stabilite de domni împreună cu divanele lor", la 30 aprilie 1830 s-a hotărât "formăluirea în Valahia a şase batalioane pedestrime şi şase escadroane călărime a străjii pământeşti". Din aceste forţe au fost create trei regimente mixte: unul la Bucureşti, unul la Ploieşti şi altul la Craiova. În acelaşi timp au luat fiinţă în Moldova un batalion de infanterie şi un escadron de cavalerie din care s-a înfiinţat primul regiment mixt, cu garnizoana la Iaşi.

30 aprilie - Ziua Logisticii Militare

15 mai - Ziua Trupelor de Apărare CBRN

Prin decizia ministerială nr. 297 din 15 mai 1923, s-a înfiinţat în Ministerul de Război, Comitetul Consultativ pentru Chestiunile Tehnice Privitoare la Războiul Chimic.

15 mai - Ziua Poliţiei Militare

La 15 mai 1990 s-au reînfiinţat unităţile şi subunităţile de poliţie militară din Armata României, istoricul Poliţiei Militare se află însă în strânsă legătură cu istoricul jandarmeriei române, de unde îşi are originile. Trebuie făcută însă menţiunea că Gendarmeria -denumirea din acea epocă-a fost înfiinţată şi subordonată Ministerului de Resbelu. Primele atestări ale activităţii de „poliţie a trupei" se regăsesc în documentele de „fiinţare a gendarmeriei" din 3 aprilie 1850 emise de Domnul Grigore Alexandru Ghica, iar misiunile specifice au fost consemnate şi în Ordonanţa 896 din 20 iunie 1864 semnată de Domnitorul Al.I. Cuza. Termenul consacrat de Poliţie Militară îşi are originile în anul 1893, când, pe vremea Regelui Carol I, cu aprobarea acestuia, legiuitorul Lascăr Catargiu a promulgat „Legea asupra Gendarmeriei rurale". Astfel, în Monitorul Oastei nr. 53 din 5 noiembrie 1893, găsim în legea mai sus menţionată, la TITLUL IV - Atribuţiunile gendarmeriei, Capitolul I - Serviciul ordinar şi extraordinar, articolul 52 - serviciul ordinar coprinde:........, pct. e) Poliţia Militară.

20 mai - Ziua Financiarului Militar

31 mai - Ziua Geniştilor Militari

Comunicat de presă

Absolvenţi – promoţia 2017

Pentru a beneficia de serviciile oferite de catre AJOFM Argeş în conformitate cu prevederile Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru şomaj şi stimularea ocupării forţei de muncă, un absolvent al promoţiei 2017 trebuie să se prezinte la agenţia pe raza căreia işi are domiciliul pentru a se înregistra ca persoană în căutarea unui loc de muncă. Înregistrarea trebuie făcută în termen de 60 de zile de la absolvire, deoarece, în condiţiile în care în acest termen nu reuşeşte să se încadreze în muncă, poate beneficia de indemnizaţie de şomaj. Este important de reţinut:

-Pentru persoanele care nu promovează examenul de bacalaureat / licentă, data absolvirii este data încheierii cursurilor sau după caz data susţinerii şi promovării corigenţei/restanţei.

-Pentru persoanele care promovează examenul de bacalaureat / licenţa, data absolvirii este data înscrisă în actul de studiu.

-Pentru a evita expirarea termenului de 60 zile, care reprezintă termen de decădere din drepturi în ceea de priveşte stabilirea indemnizaţiei de şomaj, absolventul trebuie să se prezinte la agenţie după încheierea cursurilor cu următoarele documente: actul de studii (adeverinţă, diplomă) eliberat de instituţia de învăţământ absolvită – copie+original; adeverinţă medic – cu menţiunea apt de muncă sau clinic sănătos; carte de identitate – copie +original. AJOFM Argeş acordă, printre altele, următoarele servicii persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă: informare şi consiliere profesională; medierea muncii; formare profesională; stimularea mobilităţii forţei de muncă. Stimularea ocupării forţei de muncă şi stimularea mobilităţii forţei de muncă se face prin acordarea unor facilităţi care constau în prime de încadrare, prime de activare, prime de mobilitate acordate persoanelor aflate în evidenţă, care se încadrează în muncă. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să vă adresaţi la Agenţia Locală Piteşti, cu sediul în b-dul Republicii, nr.11, tel; 0218/222415, sau la punctele de lucru din Câmpulug, Curtea de Argeş, Topoloveni, Costeşti şi Mioveni.

NICOLAE BĂDESCU, DIRECTOR EXECUTIV, A.J.O.F.M. ARGEŞ

REDACŢIA REFLECTOR ARGEȘEAN
Strada Tg. din Vale nr. 23, Pitești, Argeș
(în localul cooperației)
Relații la:
- Mobil: 0741-335962; 0733-390136
- Tel: 0348-401072
- Fax: 0348/401938
- Email: reflector_argesean@yahoo.com

Stânga românească luptă "la baionetă" cu dreapta obedientă Occidentului

Guvernul Grindeanu la 100 de zile de guvernare fructuoasă şi „frâna politică“ pusă de preşedintele Iohannis

SERIAL

(continuare din numărul 347)

Programul de guvernare aplicat cu poticniri

Mandatul Guvernului a fost marcat de onorarea unor promisiuni, dar şi de amânarea aplicării unor măsuri promise în campania electorală de liderii PSD. Printre măsurile deja luate de Guvernul Grindeanu se numără majorarea salariului minim de la 1250 la 1450 de lei, precum şi a punctului de pensie, dar şi a pensiei minime garantate de la 400 la 520 de lei. De asemenea, Executivul condus de Sorin Grindeanu a adoptat o ordonanță de urgență care introduce gratuitatea la transportul intern feroviar pentru toți studențiii înmatriculați la o formă de învățământ cu frecvență, într-o instituție de învățământ superior acreditată din România, de stat sau privată. Numai că pot fi menționate, ca „nerealizări”, neadoptarea proiectul de lege privind prevenția, dar şi a legii salarizării unice. Inițial proiectul legii salarizării unice urma să fie asumat de Guvern şi trimis în Parlament. Ulterior, Ministerul Muncii doar a elaborat proiectul, care a fost trimis spre parlamentarii coaliției de guvernare pentru a fi asumat şi susținut în Legislativ. Acest lucru a stârnit critici din partea opoziției şi a sindicatelor, care au acuzat faptul că nimeni nu vrea să îşi asume răspunderea, în mod oficial, pentru o lege atât de importantă. A rămas neadoptat, deşi Liviu Dragnea spunea că acest lucru se va întâmpla de la 1 martie, proiectul de lege care prevede TVA zero la vânzarea şi cumpărarea de locuințe. Un alt proiect care nu a fost adoptat, nici măcar în formă de proiect, este cel care prevede TVA zero pentru locuințe, deşi liderul PSD, Liviu Dragnea, anunțase eliminarea taxei pe valoarea adăugată începând cu 1 martie. „Au fost, în opinia deputatului PSD de Sălaj Iuliu Nosa, o sută de zile cu plusuri şi cu minusuri, având în vedere dorința opoziției de a-şi arăta rolul neconstructiv pe care îl are, a fost o perioadă în care Guvernul a demonstrat că poate guverna România şi că o duce într-o direcție bună”. La rândul său, deputatul liberal Lucian Bode afirmă: „... putem spune că cele 100 de zile de guvernare Grindeanu - Dragnea echivalează cu un start ratat, care se anunța extrem de promițător, dar care şi-a dovedit rapid ineficiența. Dacă în 100 de zile executivul a reuşit să comită atâtea gafe, cred că patru ani de guvernare Grindeanu - Dragnea pot fi fatali parcursului democratic şi economic al României din ultimii ani, care riscă să fie compromis”. În ce mă priveşte pot spune că voit sau nu, pe dl Bode l-a cam luat gura pe dinainte şi a divulgat gândurile ascunse ale minorității aflate în opoziție. Aceasta face tot ce neputințele le îngăduie pentru a încurca orice acțiune a Guvernului Grindeanu, sub atenta dirijare a preşedintelui (dirijor, după ce abia am scăpat de unul jucător), pentru a convinge electoratul că şi-a amanetat viitorul pe un cal necâştigător. În disperarea lor nu bagă, însă, de seamă că electoratul român s-a maturizat, iar acțiunile lor nu fac decât să cânte în struna tuturor acelora care nu doresc decât o Românie vasală ca o colonie ascultătoare. Să sperăm că, până la urmă, reprezentanții PSD-ALDE îşi vor aduce aminte că au căpătat încrederea alegătorilor pentru promisiuni de substanță şi vor ieşi din platitudine şi din timorare şi vor acționa ca adevărați bărbați de stat care vor şi pot să acționeze spre binele țării şi al poporului său, oricâte obstacole i se vor pune în coaste sau/şi în cale. Speranța moare ultima...

VICTOR VERNESCU

Codul de Conduită al ofiţerului SRI - SPICUIRI

„Suntem conştienți că încrederea cetățenilor României nu este un dat, aceasta se câştigă greu şi trebuie să luptăm pentru ea”, spune directorul SRI, Eduard Hellvig, într-o „Declarație de responsabilitate” care însoțeşte acest ghid. Directorul SRI arată că unul dintre dezideratele codului este acela de a crea un sistem de referință în orientarea deciziilor şi acțiunilor personalului SRI în cazul apariției „dilemelor de etică”. El mai subliniază că prin acest ghid se urmăreşte asigurarea şi menținerea unui echilibru just între interesele naționale de securitate şi drepturile şi libertățile cetățenilor. „Suntem aici pentru că iubim România şi ne asumăm protejarea intereselor naționale, chiar şi atunci când acest lucru implică sacrificii personale”, se arată în preambulul codului de etică. Regulile codului de aplică tuturor angajaților SRI şi orice angajat care ia la cunoştință despre o încălcare a Ghidului este obligat să o raporteze de îndată, pe cale ierarhică, fără a fi tras la răspundere pentru aceasta. Ghidul este construit în jurul valorilor afirmate public de către Serviciu: Patriotism, Onoare şi Profesionalism şi a 13 principii care corespund celor trei valori. Astfel, se spune în Ghid:

„Dăm dovadă de patriotism când:

• suntem loiali şi devotați statului român şi contribuim la menținerea securității naționale;

• contribuim la respectarea statului de drept, a drepturilor şi libertăților fundamentale ale cetățenilor;

• îndeplinim atribuțiile de serviciu în mod competent, conştiincios, eficient şi responsabil, având mereu în minte care este contribuția noastră la asigurarea securității individuale şi de grup a cetățenilor”

Agentul SRI se dovedeşte un bun patriot atunci când dă dovadă de loialitate. Ce înseamnă aceasta? „Nu exprimăm public opinii şi nu desfăşurăm activități contrare intereselor statului român, aliaților săi şi Serviciului; nu ne implicăm în activități care ar putea prejudicia sau aduce atingere imaginii sau prestigiului Serviciului; apărăm reputația Serviciului, cu ataşament față de instituție şi de valorile promovate de aceasta”, se arată în codul de conduită. Tot patriot este agentul SRI şi dacă dă dovadă de civism, potrivit noului cod etic. Aceasta înseamnă că trebuie să se implice în informarea corectă a publicului larg cu privire la riscurile şi amenințările la adresa securității naționale. Totodată, trebuie să dovedească o responsabilitate socială şi să se implice în comunitățile în care trăieşte şi îşi desfăşoară activitatea. Alte valori care întregesc patriotismul sunt devotamentul şi respectul. În ceea ce priveşte onoarea, aceasta presupune onestitate, integritate, nediscriminare, demnitate. „Ne asumăm să nu executăm ordinele sau dispozițiile care sunt contrare legii sau care nu respectă deontologia profesională”, se spune în privința conduitei morale. Profesionalismul angajatului SRI înseamnă responsabilitate, independență, echidistanță, confidențialitate. Aceasta din urmă îi cere angajatului să nu dezvăluie public informații la care a avut acces nici măcar după părăsirea Serviciului. De asemenea, agentul nu are voie să dezăvăluie metodele şi mijloacele prin care îşi desfăşoară activitatea.

NECROLOG

Promoţia Ofiţer de Transmisiuni 1959 anunţă decesul colegului lor CREŢU LAZĂR

Am mai scăzut cu unul!...

Am primit, în 16.05 a.c. un email de la colegul Amilcar Bloțu care ne vestea că a fost informat, la rându-i, de Sile Draşoveanu cum că soția colegului nostru CREȚU LAZĂR i-a adus la cunoştinţă că soțul domniei sale a decedat în ziua de 23.04.2017! O veste tristă, încă una, cu care parcă am început să ne obişnuim în vremea din urmă. Născut la 18 februarie 1938 în satul Traniş din județul Sălaj, Lazăr Nicolae Crețu a terminat liceul teoretic din Baia Mare în anul 1956 şi, în acelaş an, a susținut examenul de admitere în Şcoala Militară de Ofițeri Activi în arma Transmisiuni de la Sibiu, pe care a absolvit-o în septembrie 1959 primind gradul de locotenent. Şi-a început cariera de ofițer al armatei române la Regimentul 55-Transmisiuni al Comandamentului Armatei a 3-a, cu locul de garnizoană la Someşeni-Cluj. S-a căsătorit în anul 1965 cu Elena Fărcaş, profesoară de limba română, absolventă a facultății de Filologie din Cluj-Napoca. Au avut împreună două fete, ambele absolvente a facultăţii de medicină din urbea ardeleană. Pentru calitățile sale de comandant şi instructor Lazăr Crețu a fost mutat în toamna anului 1965 la Şcoala Militară de Ofițeri de Transmisiuni din Sibiu în calitate de comandant de pluton elevi anul III, iar în 1967 a fost numit Ofițer 4 cu transmisiunile pe lângă Şeful Apărării Antiaeriene al Armatei a 3-a. În anul 1973 a fost avansat şi mutat în funcția de Ofier 3 cu asigurarea materială de transmisiuni la eşalonul Armatei. Dăruirea, exigența, capacitatea de organizare şi dragostea față de specialitatea militară l-au însoțit şi în sarcinile îndeplinite în cadrul Statului Major al Gărzilor Patriotice de la nivelul județului Cluj... Din motive de sănătate, de care nu a fost ocolit apropae în întreaga sa viață de oştean al României, în aprilie 1990 a fost intrat la pensie, cu gradul de colonel în rezervă.Realizările, împlinirile, satisfacțiile dobândite în cei 34 de ani petrecuți sub stindardul Armatei Române, au marcat în mod deosebit de plăcut viața familiei Lazăr Crețu. În ultima parte a vieții s-a retras pe meleagurile sălăjene natale, renunțând la viața agitată şi bulversantă, poluată în multe feluri dintr-un oraş mare precum Cluj-Napoca de azi, altădată blând, liniştit şi ospitalier. Dumnezeu să-i ierte greşelile şi păcatele pe care cu voie sau fără voie le-a comis în viața pământeană. Colegii de promoție adresează sincere condoleanțe familiei şi se roagă Domnului, Mântuitorul nostru, să-i ocrotească veşnicia. Odihneşte-te în pace, drag coleg!

Cireaşa de pe tortul sănătăţii noastre

Primul gând, în fața primelor cireşe de pe tarabele primăverii, se duce întotdeauna către duiosul "Potret cu cireşe la urechi", al Anei Blandiana. Inevitabil devenim copii şi ne împodobim cu bijuteriile mici şi roşii. Şi ne bucurăm. Căci după joacă, vine gustul. Iar după gust... Ei, aici începe treaba serioasă: aşa mici şi delicate cum sunt, cireşele sunt pline de vitalitate, pe care o împart, generoase, cu noi, oamenii. Pentru că au şi de unde. Sunt bogate în vitamine şi minerale (vitaminele C, A, E, PP, K, complexul B, clor, calciu, fosfor, fier, sodiu, potasiu, magneziu, cupru, zinc, cobalt), conțin mela-tonină, hormonul care reglează ciclurile de somn, hidrați de carbon, fibre, albumină şi acizi organici liberi. Prezența acidului elagic (compus fenolic) şi flavonoidelor (an-tocianine, quercitin) conferă cireşelor proprități antioxidante, cu acțiune puternică de anihilare a efectelor generate de radicalii liberi şi de scădere a nivelului de acid uric din sânge. Cercetările din ultimii ani confirmă existența proprietăților terapeutice antiinflamatorii şi an-timicrobiene, antispastice, anti-alergice, an-ticarcinogene (previn apariția şi proliferarea celulelor canceroase). Se pot consuma şi în curele de slăbire, deoarece conțin apă în proporție de peste 70%. Fructele folosite în scop terapeutic trebuie să fie bine coapte (atenție, se alterează foarte repede!), intens colorate şi neatacate de dăunători. Cozile de cireşe au efect diuretic semnificativ, datorită conținutului de potasiu, saponine, flavonoide, tanin, uleiuri volatile. Sunt folosite şi pentru proprietățile lor astrin-gente şi antidiareice (datorită conținutului în taninuri), depurati-ve, antifebrile şi antiin-flamatoare în sistemul renal. În funcție de soi, cireşele au efecte curative diferite. Cele galbene sunt diuretice, ajută la eliminarea toxinelor, stimulează digestia. Cele de culoare roşu închis conțin antioxidanți puternici, eficienți împotriva bolilor degenerative, a afecțiunilor cardiovasculare.

Armata română, „Cenuşăreasa“ politicii româneşti de după 1989

Armata română, alături de biserică, reprezintă două instituții fundamentale ale oricărui stat din lume, reprezentând conform Dexului, "două caste" pe care politicul şi Guvernul nu au voie să se implice. Aceste două instituții fundamentale ale statului, au roluri importante şi chiar fundamentale, în apărarea statului. Armata are ca fundament apărarea granițelor stabilile prin înțelegerile dintre state, iar biserica reprezintă "ființa ortodoxiei româneşti", fără de care statul român nu ar fi existat după 2000 de ani de existență. În acest context, considerăm faptul că armata reprezintă "brațul înarmat al poporului" care trebuie sprijinit şi întărit prin toate mijloacele, inclusiv cele economice, pentru ca statul să nu fie la mâna unor puteri agresoare, aşa cum s-a întâmplat în ultimii 60-70 de ani după terminarea celui de-al doilea război mondial. Din rândul armatei, se detaşează cele două servicii de informații SIE şi DIE, iar la nivel militar se află Serviciul de Informații al Armatei, DIA. dacă vrei să dai o lovitură puternică statului român, trebuie să dai o lovitură conducerii armatei, iar ceea ce s-a întâmplat în ultimii 20 de ani este dovedit cu prisosință. Prima măsură este disponibilizarea şi distrugerea tehnicii militare, aşa cum era ea, servea intereselor de apărare a României, datorită reliefului favorabil apărării. Cea de-a doua lovitură dată României prin indicațiile şi Directivele UE, a culminat cu modificarea Constituției din anul 2003 prin care s-a distrus suveranitatea şi identitatea națională, şi implicit distrugerea armatei ca forță de apărare, în condițiile în care România reprezenta cea de-a patra putere militară din Europa, după Germania, Anglia şi Franța. Puțin câte puțin, lipsită de sprijin, biserica ortodoxă română a primit lovituri nimicitoare prin acceptarea legalizării cultelor care nu au făcut altceva decât să contribuie la subrezirea ideii de religie ortodoxă, având în vedere că cetățenii de la sate, au fost mituiți de către o serie întreagă de culte venite din America şi din unele țări din Europa. Spațiul nu ne permite să facem o analiză pertinentă cu privire la modalitățile în care în România s-au distrus aceste "două caste" care sunt două instituții închise ale statului român. Armata şi biserica, prin importanța lor, nu pot fi considerate ca instituții privilegiate ale statului. Armata, prin greutățile extrordinar de mari în care se instruieşte iar în final sacrificiul suprem întregeşte aceste greutăți. În interiorul bisericii, capii săi veghează prin călugării, călugărițele şi preoții tuturor parohiilor, pentru ca să nu se dilueze credința care ne-a ținut pe aceste meleaguri peste 2000 de ani. Aceste două "caste" sunt cele care trebuiesc sprijinite necondiționat de Guvern, Parlament, şi de celelalte instituții ale statului, iar aşa cum spunea un conducător politci al ultimilor 50 de ani, "nu este niciun sacrificiu prea mare când este vorba de armată şi nevoile sale". În interiorul acestei armate, intră serviciile de informații pe care unele puteri din Europa şi America doresc cu orice preț să le subordoneze intereselor lor. De asemeni, Jandarmeria care face parte tot din sistemul de apărare, în situații de război, va fi pusă în subordinea statului major general. Adică, armate are nevoie de o conducere unică, nu în subordinea Parlamentului sau al guvernului ci în subordinea comandanților militari care au atribuțiuni în caz de conflict să ia măsurile tehnice pentru ca orice atac din aer sau de pe uscat să fie anihilat şi să se respecte art.1 din Constituție "România, stat suveran, național, unitar şi indivizibil". De aceea, în timp de pace conducerea statului reprezentată de Parlament şi Guvern, trebuie să sprijine pregătirea armatei române la nivel deosebit, fără să fie pusă să lupte pe teritorii străine, ceea ce în decursul istoriei milenare a României nu s-a întâmplat, până acum când Organizația NATO ne-a transformat din armată națională într-o armată agresoare care luptă împotriva unor popoare din Irak, Afganistan, etc...

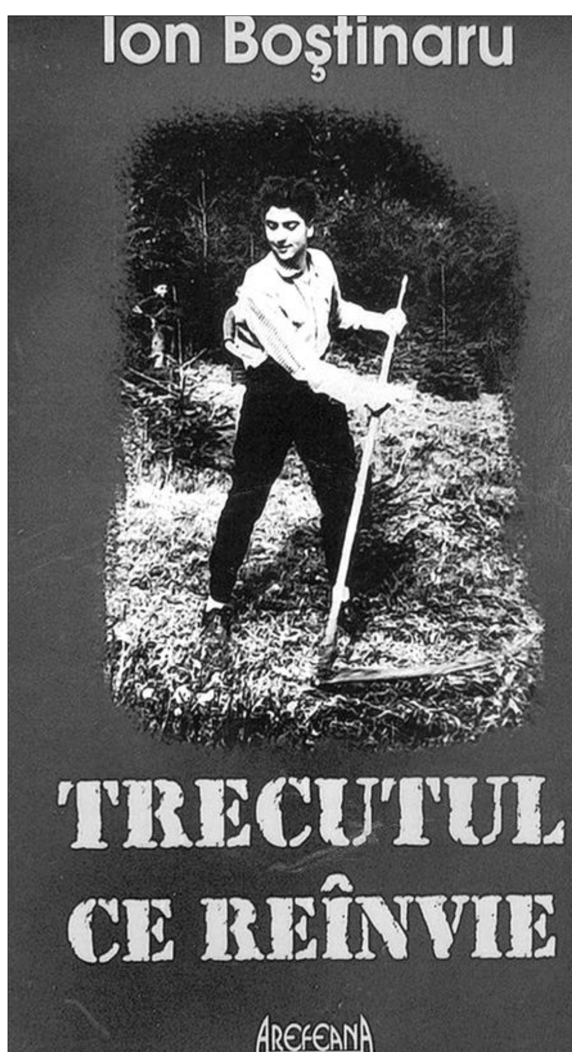
DUMITRU CÂRCENI

Ion Boştinarul, autorul cărţii „Trecutul ce reînvie“, un prolific scriitor

Recent, l-am cunoscut pe autorul cărţii „Trecutul ce reînvie“, care în acelaşi timp, este autorul şi a numeroaselor cărţi scrise încă de pe vremea „nemuritoarei tinereţi, având în vedere că Ion Boştinaru s-a născut la 28 aprilie 1939. Cartea respectivă nu am răsfoit-o ci am citi-o cu atenţie, având în vedere importanta tematică prin care satul românesc este readus în actualitate, deşi actuala generaţie de tineri uită că aici, la sate „s-a născut veşnicia“. Scriitorul foloseşte un limbaj adecvat omului cult şi cultivat dar care transmite generaţiilor viitoare modul în care „se trăia la ţară“. Ca reper, Ion Boştinaru a luat satul Corbeni care în prezent nu mai este ceea ce a fost, dar care, ca reper istoric, înseamnă foarte mult, cel puţin din două considerente. Aici, în comuna Corbeni, deşi România se afla în perioada alfabetizării, exista un prestigios liceu din care s-au detaşat oameni de cultură şi artă care au făcut cinste României, printre care şi Ion Boştinaru, în calitatea sa de scriitor şi om politic remarcabil. A doua personalitate a comunei Corbeni este reprezentată de faptul că aici a existat singurul lagăr de prizonieri sovietici, un lagăr în care, datorită cetăţenilor, nu era un loc de tortură ci chiar un loc de sprijin pentru alinarea suferinţelor din lagăr. Sigur că Primăria Corbeni, indiferent de relaţiile politice ale României cu Rusia, are datoria să tidice măcar o cruce dacă nu un monument, pe locul fostului lagăr, chiar în condiţiile în care s-ar face apel la Ambasada Rusiei. Aceşti foşti prizonieri, unii din ei fiind îngropaţi în Cimitirul din Curtea de Argeş, au fost doar nişte eroi într-un conflict prin care se dorea reîmpărţirea teritorială a lumii. Sigur, nu în ultimul rând, aici la Corbeni, a existat rezistenţa cetăţenilor împotriva dictaturii nu a comunismului, ci a dictaturii lui Stalin. Mulţi cetăţeni au suferit, iar unii chiar şi-au riscat viaţa. Pe toate acestea scriitorul Ion Boştinaru le-a consemnat printr-un vocabular apropiat cetăţenilor, iar Primăria Corbeni are datoria ca această carte să fie editată într-un număr suficient pe banii primăriei, încât în fiecare gospodărie, această carte să fie ca o biblie a existenţei vieţii la ţară. Personajele din caret sunt reale. În prezent mai sunt nepoţii şi strănepoţii, pe care autorul îi nominalizează cu nume româneşti. Acesta este scriitorul pe care editura „Arefeana“, prin Ion C. Ştefan încearcă şi reuşeşte să facă „lumină în viaţa satului de la Corbeni“.

Cuvânt-Înainte

Nici nu s-au stins bine ecourile pozitive cu privire la apariţia primului volum intitulat *Sate argeşene de sub munte. Oameni, adevăr şi legendă,* din ciclul „Pe valurile vieţii“, scris de bunul meu coleg de birou, profesorul Ion Boştinaru, şi iată că acesta ne face o altă surpriză plăcută, realizând, la mai puţin de un an de zile, şi volumul al II-lea, intitulat *Trecutul ce reînvie.* Dacă în volumul întâi autorul, bine documentat, a prezentat o carte interesantă despre trecutul istoric al unor sate de sub munte, în special de pe Valea Argeşului, cu aşezările lor deosebite, legănate de dealuri şi coline şi sprijinite de Muntele Ghiţu, încremenit în timp, în partea sa de nord şi înmiresmate de florile câmpiilor şi ale grădinilor cu pomi ale gospodăriilor acestor locuri, iată că în acest volum ne face o radiografie a satului său natal Turburea şi a principalelor neamuri aşezate aici din vremuri îndepărtate, neamuri care îşi au obârşia în păstorii sibieni, braşoveni şi cei din Zona Făgăraşului, care, pornind în transhumanţă cu turmele lor, au ajuns, coborând faţa Ghiţului, în frumoasele poieni şi păduri din jurul satului Turburea. Aici au găsit iarbă şi apă pentru animale, lemn din belşug pentru a-şi ridica diferite construcţii (la început bordeie şi apoi case de locuit) şi căi de acces pentru a-şi putea valorifica produsele animaliere (brânză, lână şi carne) în oraşele Curtea de Argeş, Câmpulung Muscel şi Piteşti. Le-au plăcut locurile şi mai ales că în această zonă a existat vechea Mănăstire Veroşu, care a adăpostit mulţi domni pământeni, veniţi aici să se odihnească şi să se roage la Dumnezeu să aibă câştig în luptele cu cotropitorii de ţară. În scurgerea vremii, o seamă din terenurile din zona satului Turburea au devenit ale Episcopiei Argeşului, iar cei care nu aveau pământ şi vite erau clăcaşi pe moşia episcopiei. Reforma agrară, legiferată de domnitorul Alexandru Ioan Cuza în 1864 şi pusă în aplicare pe aceste locuri în 1865, a desfiinţat clăcăşia, care reprezenta a relicvă a trecutului şi a împroprietărit pe săteni în raport cu numărul vitelor de muncă pe care le posedau, ca să aibă cu ce lucra pământul. Este meritul cronicarului Ion Arsenescu, din Berindeşti, străbunicul profesorului Ion Boştinaru, de a fi descris cu multă claritate şi preciziune cât teren a primit fiecare familie. Apreciez faptul că în carte sunt prezentate facsimile cu împărţirea moşiilor mănăstireşti şi boiereşti, pe unele sate ale Comunei Corbeni şi evidenţiindu-se sumele de bani ce trebuiau să fie achitate de către cei împroprietăriţi. Tot Ion Arsenescu, în *Cronica de la Berindeşti,* prezintă date importante despre principalele neamuri existente în satele Comunei Corbeni, despre primii deputaţi ai satelor, despre cei aleşi de săteni să-i reprezinte în Divanurile Ad-hoc. Şi aceste aspecte sunt prezentate de autor în facsimile, precum şi unele fotografii din epocă, sporind valoarea documentară a acestui volum şi aprecierea cititorilor. Fiind vorba de interesul manifestat de către mulţi locuitori ai acestei zone geografice pentru scrierile prof. Ion Boştinaru, vreau să subliniez că sunt mulţi care dau telefon cu rugămintea către autor de a le păstra şi lor câte un exemplar din carte. Dintre cei pe care i-am reţinut eu, aflându-mă în birou în lipsa colegului meu, redau pe: Va-sile Dima, Ionel Sandu, Măria Gheorghe Sandu, Petre Andrei, Constantin şi Gheorghe Boştinaru, Petre Tonoiu, Iliuţă Sandu, Costică Sima şi alţii, în afară de cei ce au vorbit direct cu autorul.

Această situaţie mi-a trezit mai mult interes pentru scrierile prof. Ion Boştinaru şi citindu-le cu atenţie, pot concluziona că sunt de un real folos cititorilor, cu multiplele lor fapte şi acte istorice, pe care ar trebui să le cunoască fiecare sătean din acest colţ de ţară. Volumul de faţă cuprinde multe date despre tradiţiile populare seculare şi obiceiurile locale, care s-au transmis din generaţie în generaţie, păstrându-se, de cele mai multe ori, nealterat conţinutul lor. Autorul descrie frumos, ca într-o poveste care te captează, mai ales când citeşti despre o mulţime de săteni cu preocupările şi grijile lor de a-şi cultiva mai bine pământul şi a-şi îngriji cu mult suflet animalele din propriile gospodării, despre poznele unor ţărani, care provoacă râsul sătenilor. Bine documentat şi stăpân pe ceea ce afirmă, prof. Ion Boştinaru fixează cu claritatea specialistului cadrul istoric şi social din perioada premergătoare celui de-al doilea război mondial, care şi-a lăsat o amprentă negativă asupra României şi a multor familii de pe Valea Argeşului; însăşi familia sa a devenit o victimă a celui de-al Doilea Război Mondial datorită faptului că tatăl său, Simion Boştinaru, a decedat în acest război, în timp ce se afla în floarea vieţii, creând multe greutăţi şi necazuri în special în perioada copilăriei autorului. Multe fapte sunt descrise din interiorul lor, scriitorul fiind părtaş direct la ele, ceea ce dă volumului respectiv mai multă autenticitate. Cu mult respect se vorbeşte despre înaintaşii autorului, care, pe timp de ploaie, arşiţă sau ger îşi desfăşurau muncile agricole, rugându-se la Dumnezeu să le sporească producţiile şi veniturile şi să-i ţină sănătoşi. Am observat că şi în acest volum prof. Ion Boştinaru are o viziune realistă şi cuprinzătoare asupra satului, ca entitate social-economică, pe care nu-1 vede închistat în limitele unei anumite perioade istorice, ci mai degrabă în metamorfozarea sa, în raport de coordonatele specifice în fiecare etapă istorică, purtând esenţa ideilor tradiţionale, atât de bogate şi frumoase, specifice satului românesc. Nici în acest volum autorul nu se limitează numai la proză în redarea locurilor natale, în prezentarea unor figuri emblematice ale satului, a portului şi tradiţiilor populare, a unor iniţiative în cadrul colectivităţii etc, ci îşi dovedeşte din plin talentul în crearea unor interesante poezii, cu o amplă tematică economi-co-socială şi istorico-filozofică, ce pot să-1 determine pe om să devină mai bun, mai optimist în trecerea sa peste toate greutăţile inerente vieţii. El cântă foarte frumos iubirea, sentimentele înălţătoare de dragoste şi de respect faţă de aproapele tău, trăsături care trebuie să fie tot mai evidenţiate în societate.

PROF.UNIV.DR. MIRCEA MUŞAT

REVISTA PRESEI LOCALE

Ziarul „JURNALUL DE ARGEŞ"

În comuna Rociu a fost organizată o tabără de emisie-recepţie

Pe 6 mai, în localitatea Şerbăneşti, judeţul Argeş, s-a desfăşurat o tabără de emisie-recepţie la care au participat pasionaţi amatori şi profesionişti de comunicaţii radio, elevi de la şcoala generală din localitate, studenţi şi cadre didactice din Universitatea Piteşti şi reprezentanţi ai autorităţilor locale.

Evenimentul desfăşurat la iniţiativa şi cu organizarea Radioclubului CSU Piteşti-Yo7kxj, a fost onorat de prezenţa vicepreşedintelui CA al FRR, Constantin Neacşu-YO3IRC şi a primarului comunei Rociu, Aurel Bălăşoiu. Scopul principal al taberei din 6 mai a fost popularizarea în rândul elevilor şi studenţilor participanţi ai comunicaţiilor radio şi a activităţii de radioamatorism. Organizatorii au instalat mai multe ateliere funcţionale, cu antene şi staţii radio în fabricaţie la cele mai importante companii de profil din lume. La fiecare stand au fost făcute prezentări şi demonstraţii, susţinute de radioamatori membri YO7KXJ. Elevii şi studenţii au descoperit cu surprindere nu numai posibilităţile tehnice şi operaţionale ale tehnicii expuse dar şi latura competiţională, adică radioamatorismul ca sport. În special elevii au fost surprinşi că pe lângă campionatele de atletism sau fotbal, tenis, volei, există campionate naţionale, europene sau mondiale de telegrafie, fonie, teleimprimare, modulaţie de fază şi multe alte categorii. În plus, radioamatorii sportivi sunt organizaţi în cluburi şi federaţii ca în toate celelalte sporturi. Activitatea a durat mai mult decât s-a estimat iniţial, iar concluziile exprimate au subliniat că astfel de acţiuni trebuie continuate şi dezvoltate. Este posibil ca evenimentul prezentat să contribuie la decizia unor elevi pentru a dezvolta o carieră în domeniu, optând pentru studii universitare de profil. De asemenea, este posibil ca unii participanţi să fie tentaţi să intre oficial în marea familie a radioamatorilor YO. Veteranii profesionişti şi amatori din domeniu au demonstrat că mai au multe de făcut şi de spus, drept pentru care au schimbat date de contact şi au promis o participare activă în continuare.

MARIUS IONEL

Ziarul „ARGEŞUL"

Valeca s-a întâlnit cu ambasadorul SUA

Senatorul Şerban Valeca, preşedinte al PSD Argeş şi ministru al Cercetării şi Inovării, s-a întâlnit cu Excelenţa Sa Hans Klemm, ambasadorul SUA în România. Cu acest prilej, Valeca a evidenţiat cele trei mari proiecte de infrastructură de cercetare paneuropeană, respectiv ELI-NP, DANUBIUS-RI, ALFRED. Un alt subiect important abordat în cadrul discuţiilor a fost cel legat de actualizarea acordului dintre guvernele SUA şi României, prin care se încurajează cooperarea ştiinţifică între instituţii din cele două ţări. De asemenea, s-a mai discutat despre o potenţială cooperare între organizaţii de cercetare româneşti şi americane în baza unui viitor memorandum care ar putea fi încheiat între Ministrul cercetării şi Departamentul de Energie al SUA.

Ziarul „ANCHETA"

Daniela Lupu - încă 6 luni şefă la DNA Piteşti

Săptămâna trecută a expirat cea mai recentă delegare în baza căreia procurorul Daniela Lupu conduce Serviciul Teritorial Piteşti al Direcţiei Naţionale Anticorupţie. Pe 9 mai, Ministerul Public i-a prelungit încă o dată şefei DNA Piteşti decizia de delegare pentru încă o jumătate de an, astfel că Daniela Lupu rămâne în funcţie, cel puţin până pe data de 9 noiembrie 2017. Magistratul vâlcean conduce anticorupţia de la Piteşti din 1 noiembrie 2013, după ce fostul procuror-şef, Călin Nistor, a fost avansat în conducerea DNA pe ţară. După mai multe tentative de completare a schemei de personal, echipa de procurori anticorupţie condusă de Daniela Lupu este în continuare incompletă, la ultimul concurs, din cele patru posturi disponibile, fiind ocupat doar unul, cel mai nou membru al DNA Piteşti fiind Laurenţiu Grecu, fost procuror în Gorj. ***(N.C.)***

Şef nou la Jandarmeria Argeş

În urmă cu două luni, funcţia de inspector-şef al Jandarmeriei Argeş a rămas vacantă, după ce generalul de brigadă Marian Stoica a ieşit la pensie. Acesta a predat ştafeta adjunctului său, Marius Cezar Toma, care a preluat interimatul. Conform unor surse din administraţia judeţeană, zilele acestea la conducerea Jandarmeriei Argeş urmează să fie numit un nou i ictor-şef. Este vorba despre col. dr. Gheorghe Lupescu, care vine de la Bucureşti. Acesta a condus în ultimii ani unităţi de jandarmi din Capitală, având funcţia de şef stat major în cadrul Unităţii Speciale 79 Jandarmi Pază şi Protecţie Instituţională şi al Batalionului 7 de la Direcţia Generală de Jandarmi a Municipiului Bucureşti. Conform celei mai recente declaraţii de avere a col. dr. Gheorghe Lupescu, acesta a cumpărat în ultimii doi ani trei terenuri în comuna argeşeană Dobreşti. Viitorul şef al Jandarmeriei Argeş este şi prim-vicepreşedinte al Fundaţiei Internaţionale "Omenia". ***(N.C.)***

Au început pregătirile pentru Festivalul Medieval de la Curtea de Argeş

Este una dintre manifestările mult aşteptate de argeşeni, şi nu numai, reprezentând, poate, cea mai de anvergură mişcare culturală care duce renumele oraşului Basarabilor dincolo de graniţele judeţului şi ale ţării. Ideea Festivalului Medieval de la Curtea de Argeş s-a născut în urmă cu patru ani la o discuţie amicală între consilierul de atunci şi primarul de azi al municipiului, Constantin Panţurescu, directorul Muzeului Municipal, Ştefan Dumitrache, şi, nu în ultimul rând, preşedintele Centrului Cultural Cristian Mitrofan. Ideea avea să prindă contur şi prima demonstraţie, cea din anul 2013, a fost un succes răsunător. Practic, organizatorii au adus în zilele noastre atmosfera medievală din vremea strămoşilor noştri. 11.000 de armuri au fost comandate în veacuri apuse de domnitorul Radu I, demonstrând faptul că la Curtea de Argeş se îmbina perfect apusul cavaleresc al neamului românesc cu strălucitorul Bizanţ. Argeşenii şi vizitatorii aşteaptă cu nerăbdare cea de-a patra ediţie a Festivalului Medieval, unde, ca de fiecare dată, spectacolul şi demonstraţia de istorie ne vor purta în timp către vremuri odată glorioase. Săptămâna aceasta, organizatorii vor demara discuţiile pentru încheierea contractelor în vederea susţinerii unor spectacole de către trupe mult aşteptate, care nu au refuzat niciodată participarea la festivalul autentic argeşean - "Trei parale", "Ponticele" şi "Strungăriţa".

21 MAI - Sfinţii Împăraţi Constantin şi mama sa, Elena, „cei întocmai cu Apostolii“

Cu ocazia „Sfinţilor Constantin şi Elena“, primarul GHEORGHE STANCU, în numele colectivului de angajaţi ai Primăriei Bascov, urează tuturor sărbătoriţilor, un călduros şi sincer „La mulţi ani!“

Primarul Oraşului Mioveni, ION GEORGESCU, urează tuturor cetăţenilor din oraşul Mioveni şi din judeţul Argeş, care îşi serbează ziua numelui cu ocazia „Sfinţilor Împăraţi Constantin şi Elena“, să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! „La mulţi ani“!

Primarul comunei Brăduleţ - ALECU EVLAMPIE, urează cetăţenilor din această comună, cu ocazia „Sfinţilor Constantin şi Elena“, un călduros „LA MULŢI ANI!“ şi împlinirea tuturor dorinţelor!

Notarul public GRANCIU AUREL, urează argeşenilor, cu ocazia „Sfinţilor Constantin şi Elena“ „La mulţi ani“!

Executorul Judecătoresc VASILE IORDACHE, transmite tuturor locuitorilor judeţului Argeş, care îşi serbează ziua numelui cu ocazia „Sfinţilor Constantin şi Elena“ cele mai sincere urări de bine, împlinire şi sănătate! „La mulţi ani!“

NICOLAE OIŢĂ, director general al SC ARGINTEX Piteşti SA, urează sărbătoriţilor, clienţilor şi prietenilor, colaboratorilor, cu ocazia „care îşi serbează ziua numelui Sfinţilor Constantin şi Elena“, un călduros „LA MULŢI ANI!“

GHEORGHE BREBEANU, primarul comunei Runcu de Dâmboviţa, urează tuturor sărbătoriţilor, cu ocazia marii sărbători a „Sfinţilor Constantin şi Elena“, fericire şi împliniri!

Primarul comunei Bogaţi, ION GÂRLEANU, urează tuturor cetăţenilor, cu precădere celor ce îşi sărbătoresc ziua numelui, cu ocazia „Sfinţilor Constantin şi Elena“, o viaţă senină ca o zi de primăvară! „La mulţi ani“!

DUMITRU SECĂREANU, primarul comunei Dâmbovicioara, urează consătenilor şi argeşenilor, să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! „La mulţi ani de Sfinţii Constantin şi Elena“!

Cu ocazia „Sfinţilor Constantin şi Elena“, aleasa cetăţenilor oraşului Ştefăneşti, doamna Ioana Jenica Dumitru, urează tuturor sărbătoriţilor, tradiţionalul „La mulţi ani“ şi fericire!

ION DUMITRU, primarul comunei Albota, urează tuturor sărbătoriţilor, cu ocazia „Sfinţilor Constantin şi Elena“, fericire şi împlinirea tuturor dorinţelor! „La mulţi ani“!

ION IONESCU, primarul comunei Cicăneşti, transmite cu ocazia sărbătorii „Sfinţilor Constantin şi Elena“, fericire şi numai bucurii! „La mulţi ani“!

Cu ocazia marii sărbători, „Sfinţii Constantin şi Elena“, primarul comunei Stoeneşti, MARIN ION, transmite sincere urări de sănătate şi fericire cetăţenilor! „La mulţi ani!“

Primarul comunei Valea Iaşului, domnul BARBU NICOLAE, urează un „La mulţi ani fericit“ tuturor cetăţenilor sărbătoriţi de „Sfinţii Constantin şi Elena“!

Primarul IONEL DULAMĂ, al comunei Rucăr, urează cetăţenilor sărbătoriţi cu ocazia „Sfinţilor Constantin şi Elena“, tradiţionalul „La mulţi ani!“ şi o viaţă senină ca o zi de primăvară!

CASA DE AJUTOR RECIPROC a pensionarilor militari, prin preşedinte col. (r) Brezan Ioan, urează argeşenilor şi tuturor sărbătoriţilor, cu ocazia sărbătorii creştin-ortodoxe, „Sfinţii Constantin şi Elena“, tradiţionalul „La mulţi ani“!

Primarul comunei Băiculeşti - NICOLAE DRAGNEA urează argeşenilor, cu ocazia Sfinţilor Constantin şi Elena, fericire şi numai bucurii! „La mulţi ani“!

Primarul comunei Rociu, BĂLĂŞOIU AUREL – urează tuturor cetăţenilor, un călduros „La Mulţi Ani!“, cu ocazia marii sărbători, „ Sfinţii Constantin şi Elena“!

Primarul nou ales la Primăria Coşeşti, domnul Florin Petre, urează tuturor argeşenilor un sincer „La mulţi ani!“ cu ocazia marii sărbători a „Sfinţilor Constantin şi Elena“!

Viceprimarul comunei Domneşti, ION ZĂVOIANU, urează tuturor doamnelor şi domnişoarelor, cu ocazia „Sfinţilor Constantin şi Elena“, tradiţionalul şi nemuritorul „La mulţi ani“!